

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Γ'. — Τεύχος 110
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1916

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τοὺς Διδασκάλους		8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΠΥΨΗΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

Ἐκδόσις ἐπιλεκτὴ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μενάνδρου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ",—ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός. Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐχὴ ἀπὸ τὴν Ἄπο Ἀνατολὴν: **Εὐγενίας Ζωγράφου**.—Ἐκ τῶν μετὰ τὴν Ἄλωσιν: **Γ. Ν. Χατζιδάκι**.—Μία Σερβία Ἡρώς. —Ἡ Κορβαλλοσύστασις: **Κρήσας**.—Ἡ τεχνικὴ ζωὴ: **Πολυδώρου Κ. Χατζηδημητρίου**.—Ὁ ἔρωσ ζωγράφος: «**Χ**».—Ἡ βασιλισσά μας καὶ ἡ γεωργία: **Δ. Α. Ζωγράφου**.—Τὰ χιτῆριά Κροῦα. —Τὰ γλυκίσματα τῶν ἀγαθῶν: **Μ.—Δεκέμβριος 1916**. Γύρω ἀπὸ τὴν πολεμικὴν ζωὴν.—Πῶς πλτουν τὰ εἰδωλα: «**Χ**».—Ἀπὸ τὴν Καλλιτεχνικὴ Κίνησι. —Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνός. —Ἀπὸ τὰ περίεργα τοῦ πολέμου. —Ὀλιγόστιχα. —Νέαι ἐκδόσεις. —Ἐπανόρθωσις.

ΚΟΣΜΟΣ: Ὁ Κόμης Μπισοδάσι. —Ἡ Διακοίνωσις.
ΕΙΚΟΝΕΣ: Ἡ πώλησις τῶν ἑσπερινῶν ἐφημερίδων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΜΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἐθνικῆς Ἀμμοπολίτεας τῆς Ἑλλάδος θεωρεῖ καθήκον νὰ δηλώσῃ πρὸς γνώσιν τοῦ Κοινοῦ καὶ τῶν Μετόχων αὐτῆς, ὅτι αἱ κυκλοφορήσασαι ἰδιωτικῶς καὶ διὰ τοῦ τύπου διαδόσεις περὶ πωλήσεως τοῦ ὑπερωκεανίου «**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**» καὶ δὴ εἰς ὀρισμένην τιμὴν στεροῦνται πάσης οἰασθήποτε ὑποστάσεως καὶ ὅτι ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς οὐδεμία ἐγένετο σκέψις περὶ πωλήσεως τοῦ ὑπερωκεανίου τούτου καὶ οὔτε ἐδόθη ἀφορμὴ μέναι τοῦδε πρὸς τοιαύτην σκέψιν.

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς δὲγγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἄλλων εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν	Θέσις	Α'	Β'	Γ'
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Ἄργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπολις	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἄκρ.	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργου	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	15.55	13.55
Ἐκ Πατρῶν				
Διὰ Πύργου	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λεχαινά	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Αἴγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50
Ἐκ Τριπόλεως				
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.30
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφεῖου)

Ἐν ὁδῷ Ἐργοῦ ἀρ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολὺμορφον καὶ πολὺχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦστον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὸ τελειότερον ἄσπρόρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικιλίτα κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὄφασματα. Δὲν θὰ σᾶς προσέλκυσθῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθυνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιότυπος εἰς τοὺς καταστημάτων τούτους εὐγένεια καὶ ἀδρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολις, Μεγαλόπολις, Κυπαρισσίαν, Καλάμας
7.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργου, Ὀλύμπια.
7.35 π. μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.00 μ. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

7.40 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργου, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολις, Τρίπολις.
3.50 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργου, Ὀλύμπια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργου Μεγαλόπολις, Τρίπολις, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π. μ.	Διὰ Πύργου, Ὀλύμπια, Τρίπολις.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ. μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ.	Τοπικὴ ἐκ Κορινθῶν.
7.15 μ. μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρῶν), Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ. μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλιόμε.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἑκπτωσις 25 ο)ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
25000 χιλιόμε.	(Α' Θ. Δρ. 210)	διαρκείας
ἑκπτωσις 40 ο)ο	(Β' Θ. Δρ. 175)	1 μηνός
	(Γ' Θ. Δρ. 105)	

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΗΡΩΣΕΙΣ: Τῆ 28 Φεβρουαρίου, 24 Απριλίου, 26 Ἰουνίου, 25 Σεπτεμβρίου, 27 Νοεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου, 1916

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΑΗ

Κέρδη ἐκάστης τῶν κληρώσεων

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 400,000. Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 200,000.

*Ἐκαστον ἀκέραιον γραμμᾶτιον τιμᾶται δρ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῆ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Κέρδη		Δραχμαὶ	Ἐν δλω
1	ἐξ	80,000	80,000
1	ἐξ	20,000	20,000
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
<u>1,950</u>	ἀπὸ	<u>40</u>	<u>78,000</u>
2,000			200,000

Δι' ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμᾶτια, πολυόμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὅλοκληρον τὸ κέρδος καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἑκάστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

*Ἀμοιβαι, ὧν δὲν ἐξήτηθη ἢ πληρωμῆ ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος, κατόπιν ἐιδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμᾶτια ἢ τμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσης ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς $\%$, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος γραμμᾶτια ἢ τμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον παρέχεται ἔκπτωσης 10 τοῖς $\%$, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσης 5 τοῖς $\%$.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον Λαχείων τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθὼν Τμηματάρχης

F. N. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος

Δελτίον πνήσεως Σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1916—31 Ὀκτωβρίου 1916

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτρα ἐνετικά
1915—1917	85.239.178
1914—1916	118.513.534
1913—1915	113.083.023

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμός	Ὑπόλοιπον	
1915—1917	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης χρήσεως	15.238.700	3.479.100	8.759.600
1914—1916	» » » »	63.026.600	42.002.300	21.024.300
1913—1915	» » » »	73.836.500	43.589.000	30.247.500

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Ἔτη	Ἐισαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ	Ὑπόλοιπον
1915—1917	18.672.781	3.842.195	14.830.586
1914—1916	11.248.655	3.555.815	7.692.840
1913—1915	32.378.800	6.045.391	25.333.409

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ἐνεχυρώσεις	Ἀναλήψεις	Ὑπόλοιπον
1915—1917	320.500	320.500	
1914—1916	9.300.800	6.848.900	2.451.900

Σημείωσις.—Ἐκτὸς τῶν λιτρῶν ἐνετικῶν 85.239.178 τῆς ἐξαγωγῆς παρέμειναν ἀνεκαθάριστοι διασαφήσεις παρὰ τὸ τελονεῖο Πατρῶν τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἔ.ε. λιτρ. ἐνετ. 5.220.500 μικτοῦ βάρους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Νοεμβρίου 1916.

SALON FEMINA

LAZ. THEODOSSIOY

COIFFEYR DES DAMES

NIKIS 10 ATHENES

ONDULATION MACREE

CAMPEINE

POSTICHES D'ART

EPISURE NATURELLE

CHEVEUX GARANTIS

TEINTURE ORIENTAL

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIÈRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ.

VÊTEMENTS POUR HOMMES et ENFANTS

ROBES, MANTAUX E. T. C. POUR DAMES et FILLETTES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Lingerie, fines Articles de Blanc, Chapellerie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA & STAMBOUL).

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΕΙΝ LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ένδύματα, επανωφόρια κτλ. διὰ κυρίας καὶ κοράσια.

Εἶδη πλεκτικῆς, ὑποκάμισα, ἀρώματα, χειρόκτια, εἶδη ψιλικῶν, ὅλα τὰ εἶδη ἐσωρροῦχων πολυτελείας ἢ μὴ, εἶδη δερμάτινα, ὑποδήματα, καπέλλα, εἶδη ταξιδίου, εἶδη μόδας, ἄνθη κ.τ.λ.

ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ.)

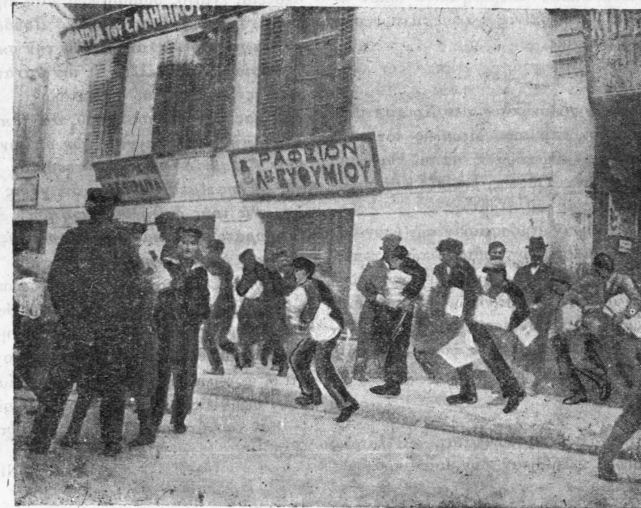
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Ι.

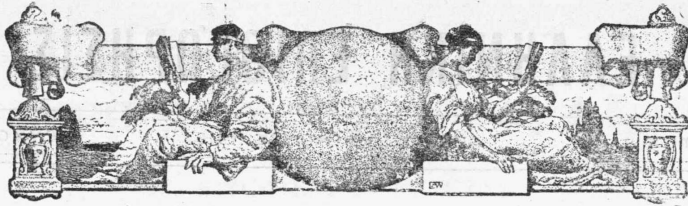
ΑΘΗΝΑΙ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1916.

ΤΕΥΧΟΣ 110

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

Ἡ πώλησις τῶν ἐσπερινῶν ἐφημερίδων.

ΕΥΧΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΩ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Είς τὸ χάος αὐτὸ τῆς Χριστιανικῆς παραφροσύνης. Εἰς τὴν ἀράνταστον ἀλλοιοφαγίην ἣ ὅποια πιεῖει δολόληρον τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ μαραίνει τὰς εὐγενεστεράς ἐκδηλώσεις τῆς ἀνθρωπίνης ἀνθήσεως. Εἰς τὴν μοιραίαν αὐτὴν ἀνθρωποθυσίαν τὴν ὅποιαν οὐδεμία δύναμις εἶνε ἰκανὴ νὰ συγκρατήσῃ. Εἰς τὸν στρόβιλον αὐτὸν τῶν παθῶν καὶ τῶν συμφερόντων, εἰς τὴν ἔκφρασιν ὅλης αὐτῆς τῆς ἀνθρωπίνης ὑποκρισίας τὴν ὅποιαν ἤγειρεν ὁ Φαρισσαϊσμός, ὁ Μεσαιωνισμός, ὁ Μακιαβελισμός, ὁ Ἰησοῦτικισμός, καὶ ἡ ὅποια σήμερον συνολικῶς ὑπερέβη κάθε ὄριον ἀνθρωπίνης φρίκης, ἀνθρωπίνης κακίας, ἀνθρωπίνης δολιότητος καὶ ἀπληστίας.

* *

Μέσα εἰς ὅλην τὴν χρωκοπίαν τῶν Χριστιανικῶν διδασμάτων καὶ παραγγελμάτων. Μέσα εἰς τὸν σιληρόν αὐτὸ ἀγῶνα τῆς ἐπικρατήσεως διὰ τοῦ Θανάτου, διὰ τοῦ Πόνου, διὰ τῆς Ὀδύνης, διὰ τῆς Καταστροφῆς, διὰ τῆς Θυσίας καὶ τοῦ Αἵματος.

Μέσα εἰς τὴν πνιγηρὰν ἀτίμωσιν τῶν ὑπογείων χαρακμάτων, τῶν διαβολικῶν κρότων, τῶν ἀποπνευτικῶν καπνῶν τῆς πυρίτιδος, τῶν ἐναερίων κινδύνων, τῶν ἐποθαλασίων καταστροφῶν, εἰς τὸ σύνολον μιᾶς ὑπερκοσμίου ἀποσυνθέσεως ἐμφύχων καὶ ἀψύχων μαζῆ, ἔρχεται μία παράδοξος φωνὴ νὰ ἐγλήθῃ ὑπὲρ τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Γῆς.

* *

Οἱ πολῖται τῆς Σινικῆς Δημοκρατίας, καὶ λάτρευσι ποταμοὶ τοῦ Βουδδά ἐκλήθησαν διὰ μιᾶς προκηρῦ-

ξῆος νὰ ἐνώσουν τὰς προσευχὰς τῶν ἐπὶ ἐπτὰ συνεχεῖς ἡμέρας ἀπαγγελόντες ἀκαταπαύστως τῆς δεήσεως τοῦ Λοῦν—Νφ, ὁποῖος ὑπῆρξεν ἔξ ἴσου φωτισθῆς, ὡς αὐτὸ τοῦ Βουδδά τὸ μέγανον !!

Αἱ εὐχαὶ θὰ ἀναπεμφθῶσι ὑπὸ τῶν Βουδδιστῶν ἱερέων καὶ μοναχῶν εἰς τὴν περὶφημον «**Παρόδαν Καρκιῶν**» τὴν ἄλλως καλουμένην, «**Παρόδαν τῶν Ἐπτὰ Πύργων**», πρὸς κατάπαυσιν τῆς συνεχιζομένης αἱματοχυσίας εἰς τὰ Χριστιανικὰ ἔθνη. Ἐκ τῆς Ἄνω Ἀνατολῆς, ἀπὸ τὴν πηγὴν τῆς Εἰδωλοκρατίας ἀκούεται ἔντονος διαμαρτυρία κατὰ τῆς τρομερᾶς αὐτῆς ἀνθρωποκτονίας. «**Εἶδε ὁ Βουδδας, ἐν τῇ ἀγαθότητι του νὰ ἀναστῆλθῇ τὴν σκέψιν ἐκείνην, ἣ ὅποια ἐξαποστέλλει εἰς τὸν θάνατον τόσους καὶ τόσους**», λέγει κἄπου ἡ προκηρῦξις, «**Μὲ τὰς δεήσεις μας**, λέγει κἄπου ἄλλοῦ, **θὰ ἐπιτυχῶμεν τὴν ἀνακοπήν τῆς κλαγγῆς τῶν ὄπλων καὶ τῶν μαχῶν**. Ὅσον δὲ διὰ τοὺς πεσόντας εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης εἴμεθα βέβαιοι ὅτι χάρις εἰς τὰς ἰκεσίας μας, θὰ τοὺς δοθῇ νέα ζωὴ μετ' ἐπιτυχούς μετενσωματώσεως καὶ καθόδου πρὸς γῆν ἡγνισμένην καὶ ἡγασμένην».

Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ εὐχαὶ αἱ δεήσεις, καὶ αἱ παρατεταμέναι προσευχαὶ τῶν ἀγαθῶν Βουδδιστῶν, δὲν ὀφείλησαν εἰς τίποτε τὴν ἀγωνιζομένην καὶ δεινοπαθοῦσαν ἀνθρωπότητα. Ἀπομένει μόνον ἡ παρηγορία ὅτι οἱ φρονεῦμενοι χάρις εἰς τὰς ἰκεσίας τῶν θὰ λάβουν θέσιν εἰς τὴν ἡγνισμένην γῆν τοῦ Παραδείσου. Ἐὰν τὸ ἐπιτύχουν θὰ εἶνε καὶ αὐτὸ ἓνα μεγάλο κέρδος.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ

Πάντες ὁμολογοῦμεν ὅτι εἰς διόρθωσιν, ἀληθῆ νήσιν, κρίσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων καὶ τῆς ἀρχαίας γλώσσης μέγιστον συνεβάλοντο οἱ λόγιοι τῆς Δύσεως, καθὼς καὶ εἰς ἐξακρίβωσιν καὶ προσήκουσαν ἐκτίμησιν τῆς ἀρχαίας τέχνης, τῆς ἀρχαίας ἱστορίας, τοῦ ἀρχαίου βίου καθόλου. Ἐπὶ τούτοις μεγάλῃ ὀφείλεται αὐταῖς εὐγνωμοσύνη ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου καὶ οὐχ ἥμισυ ὑφ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων. Καὶ περὶ τὴν μεσαιωνικὴν δὲ

Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ τέχνην καὶ γλῶσσαν ἀσχολοῦνται ἀπὸ μακροῦ οὐκ ὀλίγοι σοφοὶ τῆς Ἑσπερίας καθὼς καὶ Ρῶσοι, ἀλλ' οὐχὶ μετὰ τοσούτου ζήλου μετ' ὅσου περὶ τὰ καθεστῶτα τῶν ἀρχαίων καὶ μεταγενεστέρων Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων. Μόνον δὲ ὁ μετὰ τὴν φοβερὰν Ἄλωσιν βίος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δὲν ἔτυχε μέχρι τοῦδε τῆς προσήκουσας ἐπιμελείας οὔτε πρὸ ἄλλογενῶν οὔτε πρὸ ὁμογενῶν λογίων. Αἰτία δὲ τούτου εἶναι οὐχὶ ὅτι τὰ κατ' αὐτὸν δὲν παρέχουσιν ἐπιστη-

μονικὸν διαφέρον οὐδὲ ὅτι δὲν εἶναι διδακτικά—ἀλλ' ὅτι οἱ μὲν ξένοι ὑπέλαβον καὶ διαρρήθην εἰδίδαξαν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μετὰ τὴν δούλωσιν ἐκείνην ἀπέθανεν, οἱ δὲ νεκροί, ὡς γνωστόν, οὔτε διδάσκουσιν οὔτε ἀξίως τὸν κόπον ν' ἀσχολῶνται τις περὶ αὐτούς. **Ἄφετε τοὺς νεκροὺς θάπτην τοὺς ἐαυτῶν νεκροὺς**, παραγγέλλει καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Πρόσθετε ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁπωσδήποτε ἀφανὴς ἔρασις παρ' ἡμῖν κατὰ τοὺς δευτέρους ἐκείνων χρόνους διενηργεῖτο ὑπὸ κληρικῶν, ἤτοι ὑπὸ σχηματικῶν κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀλλογενῶν νοεῖται δὲ οἰκοθεν ὅτι οὐδεὶς ἀσχολεῖται ἡδέως οὐδ' ἐπιτυχῶς περὶ τὴν δρασιν ἀνθρώπων μισθῶν καὶ καταφρονουμένων ὑπ' αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες τὸ μὲν διότι μισοῦμενοι τοὺς Δυτικούς περιφρονούμεν τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἔργα τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκείνων, τὸ δὲ διότι ἡ μελέτη καὶ ἐξιστόρησις τῆς ἀφανοῦς μὲν ἐν πολλοῖς σπουδαιοτάτης δὲ δράσεως ἐκείνων ἀπῆται πολλοὺς μόχθους καὶ μακρὰν προπαρασκευήν, ὄλιγα καθόλου εἴπειν κατορθώσαμεν. Καὶ ὅμως οἱ ἀτυχεῖς ἐκεῖνοι Ἕλληνες κληρικοί, οἱ τὲ ἐπίσκοποι, Πατριάρχαι, Μητροπολίται, Ἀρχιεπίσκοποι, Ἐπίσκοποι, καὶ οἱ ἄσμητοι καλόγηροι καὶ ἐρημίτες, πάντες πάντοτε προεκινδύνουν, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ ἀπέθανον ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ ποιμένων των, διαρκῶς δὲ πᾶσα δύναμις ἠγωνίζοντο πῶς νὰ συγκρατήσιν αὐτὸ εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων των καὶ μετ' αὐτῆς εἰς τὸν ἠθισμὸν των, καὶ αὐτοὶ ἐλπίζοντες καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχοντες ἐλπίδας αἰσιωτέρων ἡμερῶν. Αἰωνία δὲ ὀφείλεται αὐτοῖς ἐπὶ τούτοις ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη. Ἀλλὰ πλὴν τῶν κληρικῶν καὶ ἄλλαι τάξεις Ἑλλήνων εἰργάζοντο καὶ ἐκινδύνουν ἐπὶ μακρὸν ὁ μόνον διασφύζουσαι τὴν κλυθωνίζομένην Ἑλληνικὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ παρασκευάζουσαι διὰ τῆς δράσεως αὐτῶν τὴν Ἑθνικὴν καλλιγενεάν.

Διὰ πάντα ταῦτα μετ' ἀγαλλιᾶσεως καὶ ἐθνικῆς

ὑπερηφανείας παρατηροῦμεν ὅτι ἰδοὺ, ἀγαθὴ τύχη, δύο νέοι ἄνδρες ἐμφανίζονται ἀπὸ τῶν ὀσσηρῶς ἀγωνιζόμενοι, ἔνα τὴν ποικίλην ἔρασιν τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων πατέρων ἡμῶν ἐρευνησάτωι καὶ διηγηθῶσιν ἡμῖν, οἱ Παντελεῖς Κοντομάννης καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ράδος. Ὁ πρῶτος διὰ τοῦ ὄπ' ἐξαγάνω ἐκδοθέντος διβλίου αὐτοῦ **Οἱ προστάται ἐκεῖνοι**, ἀποδεικνύει κατὰ τίνες τρόπους εὐθύς σχεδὸν μετὰ τὴν Ἄλωσιν πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐπεζήτησαν καὶ ἐπετυγχάνον νὰ προσλαμβάνωνται ὡς διερμητεῖς ἡ ὁπωσδήποτε προσηρημένοι εἰς ξένην πρεσβείαν ἢ προσετέον ἢ καὶ νὰ γίνωνται πρόξενοι Ἐδρωπικῶν Δυνάμεων, καὶ οὕτως ἔξω, ἐκινδύνουν καὶ εἰργάζοντο ἀπηλλαγμένοι τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, καὶ ἐφρόντιζον περὶ τῆς σωτηρίας καὶ παιδείας πολλῶν ὁμογενῶν. Ἀπεδείχθη ἄρα οὕτω καὶ πάλιν περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀληθῆς ὁ χαρακτὴρ τῆς Πυθίας, ἀσὸς βασιτεῖα, δύναμις δὲ τοι οὐ θέμις δοῖν. Ὁ δὲ κ. Ράδος διὰ τῶν δύο βιβλιαρίων αὐτοῦ «**Οἱ Σουλτανοὶ καὶ οἱ ἀρματοῦλοι ἐν Ἑπιτασίῳ**» καὶ «**Ἑλληνας οὐραγῶτα ἐν τῇ δημοσίᾳ τοῦ Μ. Ναπολέοντος**» διδάσκει ὅτι ἡ Ἑλλάς καὶ πρὸ τοῦ μεγάλου ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος δὲν ἦτο νεκρά, ὅπως ἐφαίνετο καὶ ὑπὸ ἐπιπολιτικῶν παρατηρητῶν ἐκρίνεται, ὅτι οἱ διεξαγόντες τὴν μεγάλην ἐκείνην πάλιν ἦσαν αὐτοσχέδιοι τινας μηχανεῖς, ἀλλὰ τὸν ἀντικτὸν ἐπὶ μακρὸν πρότερον προεπιβέβητον ἐν διαφόροις πολέμοις καὶ οὕτως ἐμπειροῦ τῶν τοῦ Ἄρεως καὶ ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μεγάλου ἀγῶνος ἐτόλμησαν αὐτόν. Οὕτω δὲ ἀπεδείχθη καὶ πάλιν ὅτι κατ' ἀλήθειαν τὰ μεγάλα ἔργα δὲν ἐκτελοῦνται οὐδ' ἐπιτυγχάνονται ἐκ τοῦ προηγουμένου, ἐκ τῶν ἐνόντων, ἀλλ' ὅτι πάντοτε δέονται μακρᾶς προμελέτης καὶ προπονήσεως. Καὶ τὸ διδάγμα τοῦτο δὲν εἶναι, νομίζω, ἀρχήστον ἡμῖν.

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΑΚΙΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΜΙΑ ΣΕΡΒΙΣ ΗΡΩΪΣ

Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ «**Ἀγγελιαφόρου**» τῆς Ρώμης μᾶς παρουσίασε διὰ μακρᾶς ἀναποκρίσεώς του, μιαν νεάνιδα εἰκοσαετίδα τοῦ Βελιγραδίου, τὴν δεσποινίδα Σοφίαν Γκοθάνοντις, ἣ ὅποια ἀρῆκε μαρμαρο, τὴν γραφομηχανὴν τῆς εἰς ἓνα σιδηρομικρὸν γραφεῖον διὰ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῆς.

Ἐγράψαν ἤδη μερικὰ δι' αὐτήν. Ἄλλ' ἰδοὺ νεώτεροι λεπτομέρειαι.

Ἡ δεσποινὶς Σοφία ἐκοψε τὴν ξανθὴν κόμην τῆς καὶ ἐφόρεσεν ἀνδρικά, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν εὐγενῆ πόθον τῆς. Κατ' ἀρχὰς ἠθέλησε νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν στρατόν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν τὴν ἐδέχθησαν, κατόρθωσε κατόπιν ἰκεσιῶν νὰ λάθῃ μέρος εἰς μιαν συμμορίαν πολεμιστῶν.

— Μὴ πῶς ἀπεκρίσατε; τὴν ἠρώτησεν ὁ Ἴταλός

δημοσιογράφος νὰ πᾶτε εἰς τὸν πόλεμον μ' ἓνα σῶμα ἀνταρτικόν;

— Ἐνα μῆνα εἰς τὸ Βελιγραδίον, εἰς τὸ γραφεῖον ὅπου εἰργάζομαι, εἰς τὸ σπῆτι μου, εἰς τοὺς δρόμους, παντοῦ τέλος πάντων δὲν ἤμουν τίποτε ἄλλο παρὰ τὸν πόλεμον. Κ' ἔλεγον ὅλοι τὰς ἀτιμίας τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Σέρβων. Ἐλεγον ὅτι ἦλθεν ἐπὶ τέλος ἡ ὥρα ἡ καλὴ τοῦ ἀγῶνος ἢ τὴν ὥρα ἢ ποτὲ πλέον. Ὁ Βαλκανικὸς Σύνδεσμος ἐγέννησε τὰς καλλιτέρας ἐλπίδας. Ἦρχετο ἡ κινήσεισις, ἤρχισεν ἡ κατάταξις τῶν ἐθελοντῶν. Ὅλοι ἔφευγαν. Τὰ γραφεῖα, καὶ τὸ δικὸν μας βέβηλα, ἐκενοῦντο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ἡ μοναξίς ἦτο ἀνυπόφορος καὶ ἡ θριαμβευτικὴ προπομπὴ τῶν ἀπερχομένων στρατιωτῶν καὶ ἀνταρτῶν ἦτο ἓνας πειρασμός.

α' Απεφάσισα νά φύγω και ἐγώ. Ἐγνώριζα ἕνα λοχαγόν. Τόν παρεκάλεσα νά μεσολαβήσῃ διὰ νά παρακολουθήσω τόν στρατόν. Ἐμειδίασεν εἰρωνικῶς και ἤρθη. Τί νά κάμω; Κατέφυγα τότε εἰς ἕνα σῶμα κομητατζήδων. Μὲ πολλὰς παρακλήσεις, μὲ πολλὰ συστατικά, μὲ τὴν βεβαιώσειν ὅτι ἔχω τὴν συναίνεσιν τῶν γονέων μου κατορθώσασθαι νά λάβω μέρος εἰς μίαν συμμορίαν καταρτισθεῖσαν ἀπὸ νέων κληῶν οικογενειῶν τοῦ Βελιγραδίου. Ὁ ἀρχηγός τῆς συμμορίας, μηχανικός Συγχαρόβιτς δὲν παρέλειψε νά μου παραστήσῃ τοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους ἐξετιθέμην, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἴσχυσε νά μετατρέψῃ τὴν ἀπόφασίν μου. Κι' ἔφυγα διὰ τὰ σύνορα εὐτυχῶς.

— Δὲν σὰς ἐτρόμαξεν ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου;
— Ἡ ζωὴ ἔχει πολὺ περιορισμένη ἀξίαν διὰ μίαν δακτυλογράφον.
— Ὡς τὸσον εἴθε μόλις εἴκοσι χρόνων.
— Ναι, ἀλλὰ συλλογίζομαι πὺς και ἔταν θὰ γίνω σαράντα και πενήντα ἐτῶν πάλιν δακτυλογράφος θὰ μείνω. Ἐπειτα ἡ ἰδέα νά συντελέσω μὲ τὰς μικρὰς δυνάμεις μου, εἰς τὴν ἀμυναν τῆς πατρίδος μὲ εἶχεν υποδουλώσει πλέον και θὰ ἤμην ἡ εὐτυχεστέρα γυναίκα τοῦ κόσμου ἂν θὰ ἤμπορούσα νά κάμω κάτι κατὰ τῶν αιωνίων ἐχθρῶν μας.
— Αἱ φίλαι σὰς θὰ ἐπήγαν νοσοκόμοι εἰς τὸν Ἐρυθρόν Σταυρόν. Ἦτο φυσικώτατον.
— Ὅταν εἶνε κανεὶς νέος μπορεῖ νά κάμῃ κάτι περισσότερον και καλλίτερον.
— Σεῖς εἴθετε ἕνα και δυνατῆ.
— Ρωτήσατε τοὺς συντρόφους μου νά σὰς εἰποῦν τί ἔκαμα.

Πράγματι οἱ σύντροφοι τῆς Σοφίας βεβαίως, ἐστὶ ἡ εὐστωμος και γενναία νεάνις ἀπέκτησε και δικαίως τὸ ὄνομα «Σοφία ἡ λεοντοκάρη».
— Εἶχα γνωρίσει, εἶπεν ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος, κάποιες γυναίκες ποῦ ἦσαν ἀξίαι τοῦ ὀνόματος «καρδία τίγρειω» μὰ δὲν ἤξευρα ἀκόμη προσωπικῶς, μίαν γυναίκα ἀξίαν νά λέγεται λεοντοκάρη. Συγχαρητήρια δεσποινίς.
— Εἰς ἕνα μῆνα ἐξηκολούθησεν ἡ Σοφία, δὲν ἐκοιμηθῆκαμε παρά μόνον τρεῖς νύκτες, κάτω ὑπὸ στέγην Ὅλας τὰς ἄλλας ἐργάσθημεν εἰς τὸ ὑπαίθριον και μὲ κρῦο δυνατὸ.
— Ἐργασίαν ὠφέλιμον βέβαια.
— Ἐρρίψα μὲ τὰ χέρια μου βόμβας δυναμίτιδος μέσα εἰς τὰς καπνοδόχους οἰκίου ὅπου ἦσαν ἀποθηκευμένα ὄπλα και φυσιγγία τουρκικὰ. Ἐλαβα μέρος εἰς ὅλας τὰς συμπλοκάς τῶν συνόρων ἀπὸ Τσεμπέρτσι εἰς τὸ Κουμάνοβον. Ἐτίναξα εἰς τὸν ἀέρα τουρκικὰς δεσποινίς.

ἐφοδιοπομπάς, πάντοτε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, μεταξὺ τῶν συντρόφων μου. Ρωτήσατε νά μάθετε παρακαλῶ.

— Εἶνε περιττόν, δεσποινίς.
Οἱ σύντροφοι τῆς ἀκροῦνται και νεύουν ἐπιθετικῶς οὐντας μετὰ θαυμασμοῦ τοὺς λόγους τῆς νεάνιδος.
— Ἰδίως εἰς τὰ βουνὰ τοῦ Ἁγίου Ἥλλι, ἐπάνω ἀπὸ τὸ Πρίβοζο, ἡ συμμορία μας ἔκαμε πολλὰς αἰματηρὰς συγκρούσεις μὲ τὰς τουρκικὰς προσφυλάκας και μὲ συμμορίας Ἄρναούτσηδων.
— Καὶ ὁ ἀπολογισμὸς σὰς δεσποινίς;
— Ἐστκότωσα ἕνα Τούρκον και ἐτραυμάτισα δύο Ἄλθανούς.

— Ἐνας νεκρὸς και δύο πληγωμένοι δὲν εἶναι λίγα γιὰ μίαν πρωτόβαλτην.
— Ἄ τί νυχτίες. Τί συγκινήσεις. Ἡ σφαίρας ἐσφύριζαν εἰς τὰ κεφάλια μας. Ἀκούμας και τὰς φωνὰς τῶν ἐχθρῶν μας, τὰς ἀπειλὰς τῶν ποῦ ἐπλησίαζον λυσσάλοιοι σὺν θηρία πληγωμένα.
— Δὲν ἐφύγατε ποτέ;
— Κάποτε, κάποτε ναι. Ἀμα τελειώσῃ κανεὶς τὸν σκοπὸν τοῦ ἔχει και κηθήκον μάλιστα νά φύγῃ, διὰ νά ἐπαναρχίσῃ ὕστερα.
— Καὶ ἀπὸ τοὺς δικούς σας δὲν ἔπεσε κανεὶς;
— Εἶχαμε δύο νεκρούς και δύο πληγωμένους, οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον διότι ἔλειψεν ἱατρικὴ βοήθεια.
— Καὶ τώρα;
— Τώρα ἀναπαυόμεθα ἐδῶ. Ἄλλὰ δὲν ἔχαμε πλέον νά κάμωμεν τίποτε σπουδαῖον. Ὁ πόλεμος ἐτελείωσεν. Οἱ προμηθεὶς αὐτοὶ ἐχθροὶ μας τὸ σκόζον παντοῦ. Δὲν βρίσκεται οὔτε ἕνας νά πληρωθῇ ἕνα... ναπολεόνι.

— Ναι ἀλλὰ οἱ Ἄλθανοὶ θὰ ἐξακολουθήσουν τὸν κλεφτοπόλεμον.
— Καὶ μεῖς θὰ τοὺς περιποιηθῶμε ὅπως τοὺς πρέπει.
— Καὶ τὸ γραφεῖόν σας;
— Ἡ ὑπόμνησις τῆς γραφομηχανῆς τῆς τὴν ἔρριψεν εἰς μελαγχολίαν.
— Ὡς ἐπιστρέψω εἶπεν ἡ Σοφία ἔταν ὁ βοεβόδας διαλύσῃ τὴν συμμορίαν.
— Ἐνας Ἀγγλὸς δημοσιογράφος τῆς εἶπεν, ἐστὶ θὰ προτείνῃ εἰς τὸν διευθυντὴν καμμιάς αμμοῦζιν γῶλλο τοῦ Λονδίνου νά πάρῃ τὴν Σοφίαν διὰ μίαν τουρνὲ ἀγγλοαμερικανικὴν.
— Ἡ Σοφία ἐμειδίασεν εἰς τὸ ἄκουσμα, ἀναποφάσιστος ὀλίγον και κάπως δύσπιστος.
— Αἱ ἡρώδεις εἰς τὸ «καρσεαντάν» εἶναι σημεῖα τῶν καιρῶν.

Ὁ Πέρσιβαλ ἀφῆκε πολλὰ ἔργα, ποιητικὰ ἰδίως. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη δεκαετηρίδων θεωρεῖτο εἰς τῶν κορυφαίων ποιητῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ ποίημά του «ΚΟΡΑΛΛΙΟΣΥΣΤΑΣ» εἶναι ἐκ τῶν περιφημοτέρων και συγχρόνως γλυκύτερων και ἁρμονικωτέρων εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλώσσαν.

Στῶν κημάτων τὰ βῆθ' εἶν' ἕνα δάος κοραλλίων τοῦ μενεξένου φωλῆ, μύλοι και τὸν χρυσοφωριῶν, ὄπ' ἀπλών' ἡ ἀνεμώνη πέταλά της γαλανὰ . . . ποῦ ποτὲ ἀπ' τῆς θροσώλας τὲς σταλιεῖ δὲν εἶν' ὑγρά ὡς ἄλλοι σὺνε χρῶμα και λαμπρῆ, στίλβηθ μορφιά βαθεῖα κάτω στὰ πράσινα, ἄμυρῃ, ρεμβὰ νεφά. Καὶ τὸ κῶμιο εἶν' ἄμυρῶνδον σὸν τὸ χιόνι τοῦ βουνοῦ Καὶ σεντέρια σμιλιτόνουν τ' ἀταλῆνο αὐτὸ χιόνι κι' ἀπ' τοὺς ὄγκους τοῦ κοραλλίου, τὰ λουλοῦδια τοῦ νεφεῦ τὰ κλαδιά των σηκώνουν κεῖ ποῦ κῆμα, ρεῦμ' ἀπλόνει. Τὰ νεφά ἴσχυα' ἴνα και ἡμερα κεῖ κάτω γιὰτὶ λείπουν οἱ ἀνέμοι, τὸν κημάτων ἡ βοή κι' οἱ ἀμύροκοκοὶ στίλβουνε σὸν τ' ἀστέρια κ'εῖ πῶνο εἰς τ' ἀτέραντα πεδία, στῶν αἰθέρων τὴν σιγή. Ἐκεῖ, ὡς μὴ τὸ πράσινο φυλλάριο του κινεῖ Τὸ θαλάσσιο ἔμμετρο, στὰ ρεμβὰ νεφά σάτεται και τοῦ κόκκινου φύκιοι τοῦ κατέρητρο κλωνι σὸν σημαία ματοφάβη κ'εῖ πέρ' ὄγνανται.

Καὶ ἔχει τόσο ελαφρὰ περὶ τῶρα μὲ καιρία τὸ θαλάσσιο ριπίδι, ἀπ' τὸ κροστᾶλλι τοῦ γαλοῦ και λιγάκι καθὲ κίτρονο και κόκκινον κλωνοῖ ὅσαν κἀνοι ἀραβροῖνον στὰ ψηλά λάμα τῶ βουνοῦ. Κι' ἡ ζωὴ ἔχει, σὸ σπάνιος κ' ὠραϊότερες μορφῆς ζωοφθῆ, περὶ μῆσα τὸς κοραλλίνες, σιστάδες ἀσφαλῆς, ὅταν τὸ πνεῦμα ποῦ γεννᾷ τὲς τρικυμῆς στους ἀρούς τῆς θαλάσσης, ἔσπολῃ τοὺς βορραῖδες. Κι' ὅπῳταν τὸ κηράβι ἀπ' τὴν ὄργη τοῦ μακραῖνη ἔκει π' οὐλιάζουν μῆρες τοῦ Πόντου βοῆς σὸν ὁ Αἰολος στὸν ἔσφο τῶν αἰθέρων ἔσθημαῖνη κι' οἱ ἀμῶνοιοι τὸ καινῶνο περιμένουν τὸς ἀκέτ, τότε κάτω εἰς τὰ βῆθ' τὰ ρεμβὰ, σιωπηλὰ οἱ μύλοι, τὰ χρυσοφωριὰ χαροπὰ κολυμβῶνε ἔκει ποῦ πάντα τὰ νεφά μορμουρίζουν σιγαλὰ ἀπὸ μῆσ' ἀπ' τοῦ κοραλλίου τὰ κλωνὰ ὡς λαγόνια.

KPHΣΣΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ

Τὸ φιλέτω Γεωργίῳ Βώττη

Διατρέχομεν ἤδη τὸν τρίτον ἐνιαυτόν, ἀφ' ἧς ἡ Ἐπιστῆμη ὑπηρετεῖ τὸ ἀνθρωπίνον ἔργον τοῦ δολοφονοῦ Ἄρσενος. Ἀπαντες οἱ μεγάλοι νόες, οἵτινες διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῆς Ἀληθείας προσεπάθησαν ἐπὶ μακροῦς χρόνους νά ἐπιτευχθῇ ἡ προσέγγισις τῶν λαῶν, ἡ ἀδελφοποίησις αὐτῶν, μεταβλήθησαν ἄοδην εἰς ταπεινὸς πυροτεχνουργοὺς και εἰς ὅτι τέλος ἔχει σθένος μὲ τὸ ἀπαισιον ἔργον τῆς τελεοποιήσεως τῶν φρονικῶν μέσων. Σήμερον ἡμεῖς ἀφίνοντες κατὰ μέρος ἕλην αὐτὴν τὴν τραγικὴν ἐργασίαν, τὸ στίγμα τοῦτο τῆς Ἐπιστήμης, ἀνακεφαλαιοῦμε τὰς ἐργασίας τῶν πρὸ τοῦ πολέμου εἰρηκῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων δι' ἕν ζήτημα, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀνεπτυγμένου κοινού. Τὸ πρὸς λύσιν πρόβλημα εἶνε φανερόν, ὅτι συνδέεται στενῶς μὲ τὴν ἀνακαλύψιν τῶν ἄρχων τῆς ζωῆς ἕλης. Ἡ ἀνακαλύψις ἀκριβῶς αὐτῆ δὲν ἔχει πραγματοποιηθῇ, εὐρισκομένη πάντοτε εἰς ὑποθέσεις και πιθανότητες.

Λαντοῖν ἀπεφάνθη ὀριστικῶς, ὅτι ἡ ζωὴ δὲν ἀναπτύσσεται ποσῶς ἐνθα ἀπεκλείσθη και δὲν ἐπανασπάρη διὰ ζῶντων σπερμάτων.
Ἐν τούτοις, παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ ζωὴ ὑτάρχει και συνεπὸς θὰ ἔχη ἔλθῃ ἐκ τινος μέρους, δὲν ἔχει δὲ παύση ποσῶς ἡ περιέργεια ἡμῶν νά μάθωμεν πῶθεν; Ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως, ἥτις δὲν συναντᾷ πλέον οὐδαμῶθεν σοβαρὰς ἀντιδράσεις, παραδέχεται ὅτι αἱ ἀπεριόριστοι ζωϊκαὶ μορφαὶ—παρελθούσαι ἢ παρούσαι διεδέχθησαν ἀπλοστέρας ἀρχικὰς μορφάς. Ἄλλὰ διὰ νά ἐξηγηθῇ ἡ ἐμφάνισις τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν μορφῶν,—χωρὶς νά γείνη δευτῆ ἡ θεῖα δημιουργία τῶν εἰδῶν, ἥτις ἀφ' ἑαυτῆς διαφαιδρεῖται ἀμετακλήτως, παρ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων—πρέπει νά παραδεχθῶμεν, ὅτι εἰς μίαν ἐποχὴν, λίαν ἀπομακροσμένην ἀναμφιβόλως, ἡ ἀνόργανος ἡμῶν μετεμορφώθη εἰς στοιχειώδη ζῶσαν ὑπὸ τὴν ἐπιθέσαν ἐδικῶν περιστάσεων. Ἄλλὰ διὰ τῆς σκέψεως ταύτης ἐπιανεχόμεθα εἰς τὴν αὐτοματον γένεσιν.
Ἡ ἀποψις αὐτῆ τοῦ ζητήματος εἶνε παραδεκτὴ παρ' ἱκανῶν βιολόγων, οἵτινες παραδέχονται ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς ἀνοργάνου ἕλης εἰς ὄργανικὴν δὲν ἔλαβε χώραν εἰς μίαν και μόνην ὀρισμένην στιγμήν τῆς ὑτάρξεως τῆς Γῆς, ἀλλ' ὅτι ὀρεῖται νά λαμβάνη χώραν συνεχῶς, ὅταν αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς τοῦτο συνθήκαι πραγματοποιοῦνται, καθὼς οἱ φυσικοὶ νόμοι εἰσὶν ἀμετάβλητοι και αἱ αὐταὶ αἰτίαι παράγουν ἀναποφεύκτως τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα.
Ἐὰν ἡ ἕν λόγῳ μεταμόρφωσις δὲν λαμβάνη χώραν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, τοῦτο προσέχεται ἐξ ἀγνοίας, μὴ κατορθώσασαν νά πραγματοποιηθῶμεν τὰς ἀναγκαῖας πρὸς τοῦτο συνθήκαι.
Ἐνιοὶ φυσικοὶ, οἱοὶ ὁ πολὺς Σουηδὸς Ἀρσένιος και ὁ λόρδος Κέλβιν, πιστεύουν, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ζωὴ προήλθεν ἐκ σπερμάτων ἄλλου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΠΟΙΗΣΙΝ

Η ΚΟΡΑΛΛΙΟΣΥΣΤΑΣ

(ΥΠΟ JAMES GATES PERCIVAL)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ James Gates Percival ἐγεννήθη εἰς τὴν πόλιν Βερολίνον τῆς πολιτείας Κονεκτικούττης τῇ 1795 και ἀπέθανε τῇ 1856. Ἰππὶρξες ποιητῆς και γεωλόγος διακεκριμένος, τῆς Β. Ὀμοσπονδίας. Ἀπὸ τοῦ 1822 μέχρι τοῦ 1824 ἐξέδωσε, εἰδὸς τι περιοδικῶ μὲ πρωτότυπον ὕλην ἐν τῷ πεζῷ και ἐμμέτρως, τὴν «ΚΑΕΙΩ» ὡς τὸ ὄνόμαζε.

Ὁ μέγας Παστέρ, μετὰ τὸν Ἰταλὸν μοναχὸν Σπαλ-

κόσμον μεταφερθέντων είτε διά των φωτεινών ακτί-
νων είτε διά των μετεώρων. Ἀλλά τούτο δὲν ἐξηγεῖ
τὴν τρόπον ἐγεννήθησαν εἰς αὐτοὺς τοὺς κόσμους,
καὶ συνεπὸς δὲν προοδεύοντες ποσὸς εἰς τὴν λύσιν
τοῦ σκοτεινοῦ τούτου προβλήματος. Οὐδεὶς πλέον σί-
μερον παραδέχεται ὅτι οἱ φυσικοὶ νόμοι δὲν εἶνε οἱ
αὐτοὶ ἐν τῷ σύμπαντι καὶ ὅτι λαμβάνει χώραν ἐν
δεδομένῳ κόσμῳ, γίνεται ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ καὶ εἰς
ἕτερον, δοθέντος ὅτι ὁ θε βαθμῶς φωτός, θερμότητος,
ὕγρασιος, κατάστασις ἠλεκτρικῆ, φύσις τῶν δρώντων
χημικῶν στοιχείων κτλ. εἶσι τὰ αὐτὰ.

Δὲν ἔχουν παρέλθῃ πολλά ἔτη, ἀρ' ἤς ἐγένετο γνω-
στὸν ὅτι τὰ φαινόμενα, ἅτινα ἔχουν τὴν ἔξω ἀντων
ἐν τῇ ζωῇ ἕλη ἐξαρτῶνται ἐκ φυσικῶν ἐξωτερικῶν
συνθηκῶν καὶ οὐχ ἐκ θαυματουργοῦ ἐπιροῆς. Ἐ-
χρησάθη, τῷ ὄντι, πολλὸς κόπος διὰ τὴν ἐκπο-
δὴν ἢ περιφροῦς ὑπόθεσις τῆς **ζώσης δυνάμεως**
καὶ ἀτυχῶς ὑπάρχουν ἐπιφωτισμένοι ἰσχυρογνώμονες,
οἵτινες θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ἱκανοποιημένους, θέτον-
τες ταύτην ὡς εἶδος ἐπιστήματος ἐπὶ τοῦ ἀγνώστου.
Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ θέσωμεν κατὰ μέρος τὴν τάσιν
ταύτην, ἣς ὁ σκοπὸς εἶνε λίαν ἐνόητος καὶ ἦν ἴδιος,
ἀκολουθοῦν οἱ δι' ὀρισμένους λόγους διακηρούσων-
τες τὴν ἀδυναμίαν τῆς Ἐπιστήμης καὶ θέλοντες νὰ
ὑποδικώσωμεν τὸ πᾶν εἰς τὴν θρησκείαν, οἱ περιφρη-
μοὶ οὗτοι θηρεῖται ὥραϊον λέξωμεν οἱ προσπαθοῦντες
νὰ καλύψουν τὴν ἀγνοίαν τὸν δι' ἐπιτηθευμένων
φράσεων. Ἡ ἀληθὴς Ἐπιστήμη ὁμοιοῦται εἰλικρινῶς
ὅτι ἀκόμη ἀγνοεῖ καὶ προσπαθεῖ νὰ διεσκόψῃ εἰς τὸ
ἀγνώστον, μὴ παραλείπουσα ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὑφί-
στανται πρὸ αὐτῆς δυσχερέστατα σμεία ἐν οἷς δὲν
θα εἰσχωρήσῃ, ἴσως ποτέ.

Αἱ τελευταῖαι ἀναζητήσεις διὰ τὴν ζωὴν φέρονται
ἐπὶ τινῶν ὀρισμένων ἀντικειμένων.

Ἐρχομεν ἐν πρώτοις τὸ πρωτόπλασμα, τὴν πρώτην
ὕλην τῆς ζωῆς, τὴν οὐσίαν ἢ μᾶλλον τὸν συνδυασμὸν
τῶν οὐσιῶν, ὁ ὁποῖος ἀπαντᾷ εἰς τὰ κύτταρα ἀπᾶν-
των τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων. Γνωρίζομεν πολλὰ
ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἀντικείμενον ἀλλ' ἀγνοοῦμεν περισ-
σότερα.

Πολλὰ γνώμα ὑπάρχουν διὰ τὴν σύστασιν τῆς
ὕφης τοῦ πρωτοπλάσματος. Ἄλλοι ἐνόμισαν αὐτὴν
λύσιν, ἕτεροι δικτυοειδῆ καὶ ἄλλοι ἀφρώδη. Αἱ μαρ-
τυρίαι τοῦ μικροσκοπίου ποικίλουν ἀναλόγως τῶν
περιστάσεων. Εἶνε λίαν πιθανόν, ὅτι ἡ ὕψη τοῦ
πρωτοπλάσματος δὲν εἶνε ἡ αὐτὴ εἰς τοὺς διαφόρους
ὄργανισμούς ἢ εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ αὐτοῦ ὄρ-
γανισμοῦ ἢ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κυττάρῳ ἀναλόγως τῶν
συνθηκῶν.

Ὁ Μπίτσλι ἐκτελοῦν τὴν ἀντίδρασιν ἀνθρακικοῦ
καλίου ἐπὶ εὐλαίου ἐξ εὐλαίου, ἐπέτυχεν μικρότατα σφαι-
ρίδια ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ἅτινα ἐξετασθέντα μικροσκο-
πικῶς παρουσίασαν ὅλα τὰ φαινόμενα τοῦ ἀφρώδους
πρωτοπλάσματος καὶ ὀρισμένας κινήσεις ἀναλόγως
τῶν παρατηρουμένων εἰς τὸν κύτταρον.

Αἱ ἐφημερίδες διεκήρυσαν τότε—παρῆλθεν ἡδη εἰ-
κοσὸς ἐτῶν—ὅτι ὁ Μπίτσλι παρήγαγεν ζῶσαν ὕλην,
ἀλλ' ὁ καθήγητὴς δὲν εἶχε ποσὸς τοιαύτην ἀξίωσιν.
Ἄπλως προσεπάθησε νὰ βοηθήσῃ ἵνα ἐννοηθῶσιν
ὀρισμένα κινήσεις, αἵτινες λαμβάνουν χώραν εἰς τὸ
ἔσωτερικὸν τῶν κυττάρων.

Ἐτερον πρόβλημα ἔδετο λύσεως : πὸς ἀναπτύ-
σσονται τὰ τοιχώματα τῶν κυττάρων. Ὁ Μάρτις Τρά-
ουμπτε ἔλαβε τὰ ἐξῆς περιβάματα. Τῇ βοηθείᾳ τρυχοει-
δοῦς σολήνης ἔφερον εἰς ἐπακρὴν διάλυσιν ζαχαρώσεως
καὶ πικρῆς μεθ' ἑαυτὴν ταννίνης. Ἄμα τῇ ἐπακρῇ
τῆς ταννίνης ἐπὶ τῆς πικρῆς σχηματίζετο μία με-
μβράνη διαπεραστὴ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἀλλ' οὐχὶ ὑπὸ τῆς

ζαχαρώσεως, οὕτως ὥστε τὸ ἐν τῇ μεμβρᾷ περιεχό-
μενον σφαιρίδιον ἐξηκολοῦται ν' ἀπορροφᾷ ὕδωρ ἐκ
τῆς διαλύσεως τῆς ταννίνης καὶ ἤβανε διαστέλλον
τὴν μεμβράνην, ἣτις «μεγεθυνομένη» καὶ ἐνίοτε ἐπι-
μυκηνομένη πρὸς ὀρισμένας διευθύνσεις ἐδείκνυεν
ἀναλογίαν πρὸς γνωστὰ εἶδη φυτῶν.

Δὲν ἦτο εἰμῆ φαινόμενον ὁμοιώσεως καὶ ἐλαστικώ-
τητος λίαν ἐνδιάφορον ἄλλως τε, δι' οὐ ἐρρίφθη ὀλί-
γον φῶς ἐπὶ τοῦ μιγανισμοῦ τῆς ἀναπτύξεως τῶν
κυττάρων. Ἄλλ' οἱ βιολόγοι δὲν ἐφαντάσθησαν ὅτι ὁ
Τράουμπτε ἐδημιούργησεν ἐκ τούτου τεχνικὴν ζωὴν.

Ἐν τούτοις πρὸ δεκαετίας περίπου ὁ Στέφανος
Λεντὶκ τῆς Νάντης, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀνεκάλυψε τὰς
φυσικοχημικὰς βάσεις τῆς ζωῆς καὶ ἐπαρουσίασε τὰ
περιόματα αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστη-
μῶν, δι' ὃν ἐφαίνοντο φυτὰ, προελθόντα ἐκ τεχνικῆς
στορέας.

Ἡ στορέα αὕτη ἀποτελεῖτο ἐκ ζαχαρώσεως ἐν ἣ
προσέτιθετο ἄλας τι, ὄπερ, διὰ κατακρυσμισμού, ἐσχη-
μάτιζε μίαν μεμβράνην διὰ τῆς οὐσίας τοῦ μέσου τῆς
ἀναπτύξεως : ὡς ἐπὶ παραδείγματι θεϊκῶν χαλκῶν ἐν
διάλυσι σιδηροκυανίου καλίου. Τὰ παραδείγματα
ταῦτα τῆς ἀναπτύξεως δὲν διεφόρον τὸν τὸν Τρά-
ουμπτε εἰ μὴ ὅτι ὁ Λεντὶκ μετεχειρίζετο μείζονα ποι-
καλίαν οὐσιῶν τοῦ προηγθέντος αὐτοῦ. Οὐχ ἦτον
ὁμοῦς τὰ τεχνικὰ αὐτὰ φυτὰ προὐκάλειαν ἱκανὴν αἰ-
σθησιν. Ἦτο λίαν εὐκόλος ἢ ἀναπαράγωγῃ αὐτῶν.
Θέτοντες ἐντὸς φιαλίδιον χρυστάλλα τινα βαρῶν με-
τάλλων (θεϊκοῦ χαλκοῦ, σιδήρου, ψευδαργύρου, κο-
βαλτίου) καὶ εἶτα ὀργανοὺς μετὰ μεγάλης προσοχῆς
μίαν διάλυσιν, 10 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, πυκτικῶν νεαρῶν.
Τὰ οὕτω σχηματισθέντα πυκτικὰ ἄλατα, ἀδιάλυτα
ὄντα, σχηματίζουσι τὴν μεμβράνην, ἣτις διὰ τῆς ὁμοί-
ωσεως ἀναπτύσσεται, ἣ δὲ διαφορά τῶν εἰδικῶν βα-
ρῶν τῆς διαλύσεως εἶνε τὴν παραγωγὴν ἀκανοῦ-
στῶν κλάδων, ἐν ᾧ τὰ διάφορα χρώματα τῶν ἀλά-
των συμπληροῦν τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰ φυτὰ.

Ὁ Λεντὶκ ἐπροχώρησεν ἀκόμη εἰς τὰ περιόματα
αὐτοῦ παρῶν «τεχνικὰ κύτταρα» διὰ τῆς εἰσαγω-
γῆς σταγόνος ἐκ διαλύσεως ἐγγρωμίου ἄλατος ἐν ἑτέρῳ
διάλυσι ὀλιγώτερον πυκνῆ. Παρουσίασεν ἐπίσης
τὴν ὑποδιαίρεσιν ἐνὸς κατακρυσμῶ πυκτῆος, πλη-
σιάζων δύο σταγόνος ἐκ τῆς αὐτῆς διαλύσεως εἰς διά-
φορον διάλυσιν. Ἄλλ' ἅπαντα αὐτὰ αἰ ἐκδηλώσεως,
ὁσονδήποτε ἐνδιάφορα καὶ ἂν ἐφαίνοντο, δὲν
ἦσαν εἰμῆ φαινόμενα ὁμοιώσεως. Οἱ βιολόγοι δὲν
ἠπατήθησαν. Αὐτοῦ οὗτος ὁ Λεντὶκ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν
τὰς συνέχευε μετὰ τῶν ζώντων φαινομένων. Ἡ κριτικὴ
τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ἄλλουεν,
διευθυντοῦ τοῦ φυσιολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Πα-
νεπιστημίου τῆς Ἀλλεῖς. Ἐν τούτοις παρ' ὅλα ταῦτα
πολλὰς προσετρεξαν εἰς τὰ περιόματα ταῦτα προσ-
παθοῦντες νὰ συμπληρώσων τὸ χάσμα, ὅπερ χωρίζει
τὸν ὄργανικὸν τοῦ ἀνοργανικοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τοῦ 1905 πολλὸς λόγος ἐγένετο διὰ τὰς φαι-
νομενικὰς ζώσας μορφὰς ἂς παρήγαγεν ὁ Τζῶν Μπλά-
τερ Μπούρκε, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κανταβριγίας,
διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ραδίου ἐπὶ ἀπεστερωμένων
παρασκευάσματος ἀναπαραγωγῆς καὶ ἐγκλεισμένου
ἐντὸς σολήνων ἐσφραγισμένων.

Ἐβλεπε τις ν' ἀναφαίνονται ἐπὶ τῆς πικρῆς
φαινομενικὰ βακτηρίδια μικρῶν στρογγυλῶν σμειῶν.
ἅτινα ἐμεγεθύνοντο, διηροῦντο καὶ ἐκινῶντο ἠρέ-
μως. Ἐφαίνοντο τῷ ὄντι ὡς ζῶντα. Ἄλλ' ὁ πολὺς
Βούδηρδ, τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου, ἀθθεντία ἐν τῇ
ἐπιστήμῃ τῆς βακτηριολογίας, ἀπέδειξε ὅτι δὲν
ἦσαν εὐζῶα ὄντα καθότι διελύοντο ἐν τῷ ὕδατι καὶ
ἐξηφανίζοντο ἐν τῷ φωτὶ διὰ ν' ἀναφανῶσιν ἐν τῷ

σκότει καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο μεταφερόμενα ἐν ἑτέρῳ
παρασκευάσματι νεοῦ ζώου.

Ὁ Μπούρκε δὲν παρεδέχθη τὴν διέφυσιν ταύτην.
Δὲν εἶπε μὲν—ὡς ἔλεγε—δημιουργοῖσι βακτηρίδια,
ἀλλὰ «ραδιόβια» (radiobes), ἦτοι ζῶντα ὄντα διαφε-
ρὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὁμοῦς ζῶντα καὶ συνεπὸς ὑπε-
στήθησαν ὅτι ἀνεκάλυψε μίαν νέαν τεχνικὴν ζωὴν.

Ἀτυχῶς δι' αὐτὸν ὁ μέγας Οὐίλιαμ Ράμσεϋ ἐξή-
γησεν ὅτι τὰ ραδιόβια δὲν ἦσαν εἰμῆ φυσαλίδες ὀξυ-
γόνου καὶ ὑδρογόνου, προερχόμενα ἐκ τῆς ἀποσυνθέ-
σεως τοῦ ὕδατος διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ραδίου. Ἡ
ἀσπὸς αὐτῶν προήρχετο ἐκ τῆς παραγωγῆς νέων
ποσοτήτων τῶν ἀερίων αὐτῶν τοῦ ὕδατος συνεχῶς
ἀποσυντιθεμένου ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀναθυμιά-
σεων τοῦ ραδίου. Ἡ διαστολὴ τοῦ ἀερίου ἠδύνατο
οὕτω νὰ προκαλέσῃ τὴν διάρρηξιν τῶν φυσαλίδων
εἰς δύο ἢ καὶ πλείονας ἄλλας, ὅπερ παρουσίαζε τὴν
ἐπιδιαίρεσιν τῶν δὴθεν κυττάρων.

GOETHE Ο ΕΡΩΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

(Στὸν Κόστα Καλοσοφροῦ)

Προῖ—προῖ σ' ἀκούθουν καθήμη
καὶ ἄπλανα τὴν καταρχὰν κυττώσα,
ὅπου ἀπλόνητο καθὸς σεντόνι σκούρο
καὶ σκέταζε τὰ γύρω καὶ τὰ ἐπάνω.

Ἔγα παιδί ποῦ πλέρι μου στεκόταν
μοῖστε :—Καλέ μου φίλε πὸς χαζεύεις ;
Πὸς ; Ἐσχάσε τῆς ζωγραφίας τὴ τέχνη
καὶ ἔβηαδες λοιπὸν νὰ ζωγραφίσεις ;

Κυττὰ τὸ παιδί καὶ μέσα μου εἶπα,
μὰς κάμνει δὰ τὸ δάσκαλο καὶ τούτο !

—Σὰν μένεις, ἐναλλάει, δίχως κέφι,
ὄκνος ἀπὶ μεγάλο δὲν ἔθα κάμεις
Νά ! Κόστα μένα πὸς δὰ ζωγραφίσω
καὶ σὲ νὰ ζωγραφίσῃς δὰ σὲ μάθο.

Καὶ πρόβαλε τὸ δείχτη τοῦ χειροῦ του,
ποῦγε τὴ ροδαλότητα τοῦ ῥόδου,
κι' ἄρχισε στ' ἀπλόνητο τὸ σεντόνι
τῆς ζωγραφίᾶ του μὲ τὸ δάχτυλο νὰ σέμν.

Ζωγράφισε γρήλα μὲρὸς τὴν ἡμέρα
ποῦ ἔλαμπε λάμπη ἀπ' τὴν ματιὰ μου,
καὶ χρώσινε τὶς ἄκρες τῶν σουσῆρων,
καὶ φωτίσει ἀνάμει' ἀπ' τὰ νύφη.
Κατόπι τρυφερῶς δένδρων κορφοῦλες
ὀλόθροσε, καὶ χάραξε τοὺς λόφους
τὸν ἔνα με τὸν ἄλλον στὴν ἀράδα,
τὸν κάμπων δὲν ἔξεχασε τὰ ρωκιά,
τὸν ποταμὸ ζωγράφισεν ὀφθαλμῶ
ποῦ φαίνοτο πὸς λάμπη ἀπ' τὴ λαζάδα,
ποῦ φαίνοτο στὲς ἄκρες πὸς φλοισβίσει.

Ἄχ, γέμισε μ' ἀνθὸς τ' ἀκοροπόταμι,
πολύχρωμο γίνγη τὸ λευβάδι,
χρῶς, πορφῶρα, σμαρὰ, πρασιναῖδα
παντοῦ, ὡσὰν μαρμαρυγὰ καὶ οὐραπίνια,

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἅπαντα αἱ προσπάθειαι
πρὸς παραγωγὴν τεχνικῆς ζωῆς ἐγένοντο ὑπὸ φυσι-
κῶν μᾶλλον ἢ βιολογῶν. Φαίνεται ὅτι οἱ βιολόγοι
γνωρίζοντες καλῶς τὸ πολὺπλοκον τοῦ φαινομένου
τῆς ζωῆς πολὺ ὀλίγον ἐσκέφθησαν εἰς τὴν παραγω-
γὴν τοιαύτης διὰ τοσούτων ἀπλῶν μέσων. Γκαυνοποι-
οῦνται, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀγαλόντες τὰ φυσικὰ καὶ
χημικὰ συμπτώματα, ἅτινα ἐδρεοῦσιν ἐν τοῖς κυττά-
ροις. Ἐὰν δὲ κατορθώονεν ν' ἀναπαραγάγουν ἕνα
τούτων, δὲν ἰσχυρίζονται ποσὸς, ὅτι ἐπαρκαματοποιή-
σαν τὴν κατάκτησιν τῆς ζωῆς !

Διὰ τοῦ σημερινοῦ ἀφῆρου μου ἀτηρήθησα τὰς
κυριωτέρας ἐργασίας, αἵτινες, κατὰ καιροὺς, προδικά-
λεσαν πολεμικὰς μεταξὺ τῶν ἱεροφαντῶν τῆς Ἐπιστή-
μης. Ἦτο δὲ, νομίζω, ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον νὰ συγκε-
φαλαίωσῃ τις τὴν μακρὰν αὐτὴν ἐργασίαν καὶ νὰ τὴν
παρουσιάσῃ ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτῆς ἀξίᾳ.

ΠΟΛΥΓΩΡΟΣ Κ. ΧΑΤΖΗΝΑΜΗΤΡΙΟΥ

Καὶ διάφανο τὸν οὐρανὸ ἠρόνετι
καὶ τὰ κοντὰ καὶ τὰ μακρὰ βουναῖα,
ποῦ με μαγαῖα καὶ ζοῖα καινούργια
μὰ τὸ ζωγράφω, μὰ τὸ ἔργο βλέπω.

—Σοῦ εἶδεα λοιπὸν, μοῦ λέγει,
ὅτι καλὰ τὴν τέχνη τούτῃ ξέχω,
μὰ μένει τὸ καλλιτερο νὰ γίνῃ.

Καὶ με τὸ χεῖρ πάλι ζωγραφίζει
μὲ προσοχὴ μεγάλη ἕνα κορίτσι,
στὴν ἀκρῆ—ἀκρῆ ἐκεῖ ὅπου τὸν ἦλο
ἢ φωτεινὴ ἢ γῆ ἀναναλαοῖσε.
Ζωγράφισε ἀξιαγάπητη παιδοῦλα
πεντάμορφη κι' ὥρατα ἐντυμένη,
μὲ ὄφι δροσερῆ, σκούρα μαλλιάκα
καὶ μάγουλα ὡσὰν τὰ δαχτυλάκια,
ὅπου τὰ ζωγραφισαῖν, ἴδιο χροῖμα.

—Ὡ, πὸς μου, ἀγοράα ποῖος τεχνίτης
τοῦ φρόναζε, σὲ πῆγε στὸ σχολίῳ του
ποῦ εἶσι φυσικὰ καὶ με ταχίτη
ἀρχίζεις δίχως λάθος καὶ τελειώνεις ;

Καὶ νὰ ! Φυσάει, καθὸς μιλούσα,
ἀέρας, καὶ κινεῖ τὰ δένδρα,
καὶ δίνει κινεμάτια στὸ ποτάμι,
τὸν πέλο τῆς μακρῆς ἀναταράζει,
καὶ μ' ἐκπλήξει κυττὸ στὴν ἐκπλήξει μου
Τὸ ποδι νὰ κινῆ ἢ παιδοῦλα
καὶ πάνω πρὸς τὸ μέρος νὰ προσβαῖνῃ
ποῦ ἐγὼ με, τὸν τεχνίτη τῆς βρισκόμην.

Καὶ ἀφοῦ δὰ τότε ὅλα ἐκινῶνθικαν,
δένδρα, ἀνθὴ, ποταμὸς καὶ πέλοος
μαζὴ καὶ τῆς πεντάμορφης τὸ ποδι,
μὴ λέτε πὸς ἀπέμεινα κι' ὁ ἴδιος
στὸ βράχο μου σὰν βράχος κολλημένος ;

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΓΕΩΡΓΙΑ

[Δημοσιεύομεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπερέχου προτοβουλίας τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας μας Σοφίας, πρὸς λήψιν μέτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κατατοπαγωγῆς, ἀρθρον τοῦ κ. Δ. Ζωγράφου εἰδικῶς ἐπιτοῦ γραμμένον διὰ τὴν Βασιλίαν μας ἐκ τῆς σειρᾶς τῆς συμπεριλαμβανομένης εἰς τὸν ὅπ' αὐτοῦ ἐτοιμαζόμενον πολυσέλιδον τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ».]

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα Σοφία. Νὰ ἔρα ἀστέρι ποῦ θὰ λάμπη στὸ ἑλληνικὸν στεφάνωμα διὰ τὰ φωτίζει μὲ τὸ πειρὸ ζωηρὸν καὶ ἐκθαμβωτικὸν φῶς κάθε τι ποῦ εἶνε ἄξιον τὰ ξενεργεῖν καὶ ἐκπολιτίζει τὴν φυλήν μας.

Ἐξόπλιτος μέσα Τῆς ἡ ζωὴ στὰ βόρεια κλίματα, μέσα στῆς πάχνης καὶ τῆς ὀμίχλης καὶ τὴν ἐθώπενσε βραδείουρον ὁ Ἄτικος ἥλιος καὶ τὴν ἐξοματίζειν ἡ Ἄττικὴ δόσις. Ἐγενήθη στὰ βάθρα ἐνὸς μεγάλου Θρόνου καὶ νεάνις ἐγένετο ἀπὸ ἐλπίδας τὰ ὄνειρα μᾶς. Φυλῆς. Τὸ ὄνομά τῆς ἀπήχησι τῶν ὑψηλοτέρων καὶ πατριωτικότερων πόθων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐνώθηκε μὲ τὸ ὄνομα Ἐκείνου ποῦ ἐθυμβόλισε καὶ ἐπραγματοποίησε τὰ ζωντανώτερα ὄνειρα τοῦ Γένους.

Ὡμοῖα πλέον γυναῖκα Βασίλισσα θέρμασος οἰκέτι μὲ δικαιοῦργημένην ἐπερηφάνειαν ἀπαιτῶν σὺν φρονιτότερον Θρόνον ἀπὸ δόουσι ἡ ἱστορία ἐξήγησε τὰ περιβάλλει μὲ ἀκτινοβολία ἀπὸ δόξαν ἐπιπόκοιμον. Τὸ στέμμα Τῆς δὲν σκορπίει λάμψεις ἀπὸ διαπάντα καὶ σαυφείρους καὶ μαλαματένης παυφές, ἀλλ' ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ ἀδύκαποιον ἱστορίαν τιμῶν χιμάδιον χρόνον, ἀφθαστη σὲ μεγαλοεργήματα πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἐπεροχῆς.

Ἡ μοῖρα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἰδικὴ Τῆς μοῖρα, ἀρμονικὰ ἀδελφωμένες τὴν ὀδήγησαν στὴν ἡλιόλουστον πατρίδα μας μὲ μὴ μεγάλη ἀποστολή. Καὶ ἡ Κόρη μὲ τὰ ὄφρα ἰδανικά, ἡ Γυναῖκα μὲ τὴν ἀσυγκράτητὴν ὀρμὴν τῆς σκέψεως καὶ τῆς ιδέας καὶ τοῦ φρονήματος; ἡ Βασίλισσα μὲ τὰς ὀρισμένες ἀντιλήψεις μὲ τὰς θεϊκάς ἀποφάσεις, μὲ τοὺς προδιαγεγραμμένους σκοπούς, βαδίζει, προχωρεῖ ἀκούραστη στὴν ἐκπληρωσὴν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀποστολῆς Τῆς. Τὰ δόση τὸ πρόαιον οὐλόημα, ἡ προαίτη ζωὴ καὶ ὑγεία καὶ ἀκμὴ κάθε τόπου, τὰ δόση ποῦ ὀ ἀρχαῖος Ἑλληνικός κόσμος περιέβαλλε μὲ ἰδιότηας θεϊκάς, εἰνήθησαν, κρόνισα ὄλων, τὴν Ὑψηλὴν προσηγορίαν Τῆς. Αὐτὴ ποῦ ἐγενώθησεν ἀπὸ τὴν μεγάλην πατρίδα Τῆς τὴν ἐνίστην σημασίαν τῆς δασικῆς ἀκμῆς ἐνὸς τόπου, Αὐτὴ ποῦ ἐμεγάλωσε μέσα σὲ ὑπέροχα παραδείγματα καὶ ἀντελήφθη τὴν ἐπιμόνον, τὴν ἀσφαλὴ ἐργασίαν διὰ τὴν διαρρύθλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν καὶ περιποίησιν τοῦ δασικοῦ πλοῦτου τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, Αὐτὴ ἦτο προσηγομένη νὰ κηρυχθῆ ἡ λευκοχάλαζια προστάτις τῆς δασικῆς βλαστῆσος τῆς πατρίδος μας. Αὐτὴ γεννημένη καὶ διαπαιδαγωγημένη ἀπὸ τὰ ἐπιβλὰ διδάγματα τοῦ γοργόπτερου πολιτισμοῦ, δὲν μπορούσε νὰ

παρᾶμειν ἀπαθῆς θεατῆς τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς δασικῆς εὐμορφῆς τῆς Ἑλλάδος μας. Καὶ μὴ μέρα ἡλιόλουστη ὀρκίσθη στοὺς θεοὺς τοῦ δόσου, ὅτι θὰ γίνῃ προστάτις τῶν.

Μετὰ τὰ δόση ἐπιόφρη πρὸς ἄλλας πηγὰς τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Ἐστράφη πρὸς τὴν Ἀλιεῖαν. Ἡ ποιῆσις τοῦ δόσου τὴν ἔφερε στὴν ποίησιν τῆς ἰταλίας. Ἀπὸ τὸ φινθόρισμα τοῦ δόσου, ἐξήγησε νὰ μεταπηδήσῃ εἰς τὰ μυστήρια τοῦ πόπτου. Ἡ ἑλληνικὴς ἀκρογυλιὰς ποῦ ἀδύκαποτα ἐξομολογοῦνται στὰ γαλιὰν κύματα τοὺς λογαμοὺς τῶν μὲ μὴ ἀπάνταστον ἀγαλλίαστον τοὺς διηγῆθησαν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Βασιλείας μας. Ἀπὸ τὰ δόση κάποιοι κατέβη ἕνα γλυκὸ καὶ χαροπὸ τραγοῦδι ποῦ ἔβαλε τὴν ἐνγρωμοσὴν τῶν πουλιῶν καὶ τῆς νεράδας τὴν χαρὰν καὶ τῆς δοξαζόμενης Βασιλείας ἡν λατρία καὶ ἀντίχρησε στὲς ἀκροθαλασσιές, ἀκούσθη στὴν ἡσυχία, ἔφθασε στὰ πελάγη καὶ ἀνεμίζθη μὲ τὴν βοή τῆς φωνητοῦσας ὅταν ἐξήλεγε ἡ θάλασσα γὰ τὴν προτίμησιν τοῦ δόσου. Καὶ εἶσι ἔφθασε στὸ Παλάτι, γύρω ἀπὸ τὴν νοικοκυρεμένην ζωὴ Τῆς τὸ παράπονο τοῦ Ἑλληνικοῦ κύματος, τῆς Ἑλληνικῆς ἄλλης.

Ἐτοὶ τὰ φάγια ποῦ τὰ λένε ἀμίλητα καὶ ἄφωνα εἶπαν στὴν Βασιλίαν τῶν τὸν πόνο τους, ἔδειξαν τὴ ζήλια τους καὶ ἡ μαγικὴ Βασίλισσα ποῦ ξέρει νὰ μιλήη μὲ τὸ δόσου καὶ νὰ ἀκούη τὴν φωνὴν τῶν Φαυριῶν ἔλαβε καὶ αὐτὰ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς.

* *

Ἐστὲρα ἦρθεν ἡ σειρά τῶν ἵππων. Τὸ πὺ ἐγένετο ζῶον εἶρε στὸ πρόσωπο Τῆς τὸν ἀληθινὸν προστάτη Του. Γνωρίζει τὴν ἀξίαν του, ἐκτιμᾷ τὴν ἀποστολήν του καὶ εἰς τὴν μεγάλην ψυχὴν Τῆς εἶρε θεῶν ἡ ἰδέα νὰ κατασκευασθῆ τὸ νοσοκομεῖον τῶν ζῶων. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ ἴδρυμα αὐτὸ εἶνε ἕνα ἀντάξιο τῆς βασιλικῆς. Τῆς μερίμησιν καὶ τῶν ἀδιαπτώτων προσπαθειῶν τῆς διὰ τὴν ἐκπολιτικὴν πρόδον τῆς φυλῆς μας.

Ἡ φωτεινὴ δράσις τῆς Μεγαλειότητος Τῆς δὲν σταματᾷ ἔως εἰδῶ. Εἶνε ποικίλη, πολυμερῆς, πολυμορφος. Ἐθίξαμεν ὅμως μόνον τὰ σημεῖα αὐτὰ, διότι εὐρίσκονται περισσύτερον πλησίον πρὸς τὸ θέμα ποῦ μᾶς ἀσασχολεῖ. Καὶ τὰ ἐθίξαμεν διότι μᾶς ἐμπνέουν τὴν πεποῖθησιν ἐπὶ τῆς ἐνεργητικῆς ἐπεμβάσεως Τῆς, τῆς ἀποτελεσματικῆς, τῆς θαυματουργοῦ, ἂν θελήσῃ νὰ στραφῇ ουστηματικώτερον πρὸς τὴν γεωργίαν τῆς Ἑλλάδος. Χρήματα δὲν θὰ Τῆς λείψουν ποτὲ. Μία ἐκκλήσις Τῆς δὲ ἕναν τοιοῦτον σκοπόν, θὰ φέρῃ ἀνοικτὰ τὰ βαλάντια τῶν πατριωτῶν εἰς τὰ χέρια τῆς Βασιλείας μας. Θὰ ἠθέλωμεν λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἀνεξάντλητον δραστηριότητά Τῆς, τὴν φιλοπατρίαν Τῆς, τὴν γενικότητα τῶν σκέψεων Τῆς, τὴν τὴν μάρφωσιν Τῆς, τὴν ἐπιβολὴν Τῆς, ἕνα γεωργικὸν Σχολεῖον πρότυπον διὰ τὴν Ἑλλάδα λειτουργοῦν εἰς τὸ Τατοῖ.

Ἄν ἔχει παρὰ νὰ καταδεχθῆ νὰ καλῆσῃ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν Τῆς τοὺς καλλιτέρους γεωπόνους μας καὶ τινὰς μορφωμένους καὶ ζηλωτὰς τοιοῦτων ἰδεῶν—ὄπως ὁ κ. Ρουσοπούλου, ὁ κ. Χασαπόπουλος, ὁ κ. Βαρθολομαίου καὶ εἰς τὴν ἄλλος—διὰ νὰ θέσῃ τὰς βάσεις τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ ὑπερπατριωτικοῦ αὐτοῦ ἔργου. Ἄν ἔθ

ἀποβλέψῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὴν ἐξυπρήτησιν, εἰς τὴν ἀνακούφισιν ὀρισμένων κοινωνικῶν τάξεων, ἢ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν ἀνάπτυσιν, εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς μεγαλειτέρας μερίδος τοῦ ἔθνος. Καὶ ἂν θελήσῃ ὑάλιστα εἰδικώτερον νὰ μορφώσῃ γεωργικῶς τὴν Ἑλληνίδα χωρικὴν ἐν συνδιασπῇ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα διδασκάλασαν, τότε τὸ ἔργον τῆς Βασιλείας Σοφίας θὰ εἶνε τὸ ἐπιστήγασμα τῆς φωτεινῆς Τῆς δράσεως καὶ τὸ λαμπρότερον καὶ φωτεινότερον διαμάντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέμματός Τῆς.

Ἡ γεωργία ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς ὄλων τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων τῆς πατρίδος, καὶ ὅταν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τεθοῦν οἱ Βασιλεῖς μας μὲ συνεπιούρους τὸν Διάδοχον, τοὺς Πρίγκιπας καὶ τὰς Πριγκηπίσας τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, τότε ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς θὰ εὐρεθῆ παρὰ τὸ πλευρὸν Τῶν διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς προσπάθειας Τῶν καὶ ν' ἀνυψώσῃ τὰς ἐθνικὰς αὐτὰς δυνάμεις.

Δ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΤΑ ΧΥΤΗΡΙΑ ΚΡΟΥΠ

Καὶ μόνον τὸ ὄνομα Κρούπ ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην τὴν εἰκόνα τῆλεβόλον, ὀπλων καὶ τοιοῦτων ὀλων φρονικῶν ὀργάνων καταστρεφόντων καὶ ἐρημιούτων ἄσαν τὴν Ἐυρόπην.

Διὰ τοὺς Ἀμερικανούς ὁ Κρούπ εἶνε δημοφιλὴς τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος τῆς Γερμανίας καὶ ἡ «Φάου Βέθθα Κρούπ φὸν Μπότεν» εἶνε μία τῶν πλουσιωτέρων γυναικῶν τοῦ κόσμου.

Ἄλλα ὅμως, μᾶλλον ἐνδιαφέροντα γεγονότα προτιθέμεθα νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα.

Τὸ Ἔσσην, ἡ πόλις τοῦ Κρούπ, εἶνε τύπος καὶ ὀποραμίδος Ἄσσεως. Ὁ ὀφάνος μὴς εἶνε φαϊότερος ἐκεῖ ἢ ὀσον ἀλλαχῶ, ἡ καθαρὸς βασιλεία ἐκ τοῦ μεγέθους δὲ καὶ τῆς ἀνέτου ἐγκαταστάσεως τῶν οἰκῶν ἀντιλαμβάνεται ἵδι οἱ κάτοικοι δὲν ἦσαν ὀθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ ζήσουν ἐν τοῖς περιχώροις καὶ ὅτι τὰ πάντα προεβλέφθησαν ὑπὸ ὀγεινὴν ἔποιν.

Τὰ ἐργοστάσια ἀπασχολοῦσιν 70,000 ἐργάτας καὶ 200,000 κάτοικοι ἐξαρτῶνται παρ' αὐτῶν.

Τὸ ἀδύρομα τῶν ἡμερομισθίων ἀνέρχεται εἰς 250 ἑκατομμύρια φράγκων ἐτησίως καὶ ἡ ἀξία τοῦ ὀλικῶ ὀπολιτίζεται εἰς 300 ἑκατ. Τὰ ἐργοστάσια καὶ μέριστον τμήμα τῆς πόλεως εἶνε ἐκτισμένα ἐπὶ ἀνθρωποκρυφείων. Αἱ ἀπέραντοι στοαὶ ἀντιχρῶσι νυχθημερόν ἐκ τοῦ κρότου τῆς σφύρας καὶ τοῦ ἄμικτος, χίνεταί τις ἐν μέσῳ τῶν ἐκπαιτικῶν τῆλεβόλων καὶ τῶν διὰ φραγμία προφορισμένων, τῶν περιστροφικῶν πυργίσκων κανετινῶν ἰθῆ, τῶν θεωραζόμενων βαγονίων, τῶν γυαντιῶν ὀβιδίων κ.τ.λ.

Ἐγκατὸν θέματα ἀποτελεῖ ἡ ἀφιξίς τῶν 70,000 τοῦτων ἐργατῶν, ὀν οἱ πλείστοι ἐναυαλισμοὶ οἱ ρομαίλοι. Μόλις ἀνηχῆσιν οἱ διάφοροι συρμητοὶ οἱ ἀγγέλλουσιν τὴν ἐναγίξιν τῆς ἐργασίας, τὸ ὀπεριγεγεθὸς πῆλθος εἰσορῶν διὰ τῶν ἀνοικτῶν θυρῶν καὶ ἐν ὀλυπτόν διαστημῶν ὀ καθεὶς εἶνε εἰς τὴν θέσιν του.

Ὄτε τῷ 1848, ὁ Ἄλφρεδος Κρούπ κατέστη ἰδιοκῆτης τοῦ ἐργοστασίου ἀπασχολεῖ ἐν αὐτῷ μόνον 70 ἐργάτας, ὀποῖα ἀνήκοῦστος ἀνάπτειξιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς βιομηχανίας! Τὸ Ἔσσην ὀλοτὸ ἄλλοτε μικρὰ πόλιν καὶ μὲ τὴν ἑλπίαν ἀνοικτῶν πληθυσμοῦ, ἐπῆλθεν ἑλληνικὴ οἰκημῶν, αἱ οἰκογένεια συνεσσερέθησαν ἀγέληδον ἐντὸς ἐνὸς ἡ δῖο δωματίων διὰ καὶ ἐξορῶν ἐπιδημία χολέρας. Τῷ 1861 ὁ Ἄλφρεδος Κρούπ ἀνήγαγε κατοικίας διὰ τοὺς ἐργάτας, οἰκῆματα δηλονότι διάφορα, περιλαμβάνοντα διαμερίσματα μετὰ δύο ἢ τριῶν δωματίων. Πάσαντα ἐξορισμοποιήθησαν καὶ ἡ ἰθνημοίτης κατέπεσεν ἐπαισθητῶς. Αἱ ἀνοικοδομήσεις πῆξσαν, ἰδρύθη ἡ ἀποικία τοῦ Κρούπ

νεμβουρῶν καταλαμβάνουσα ἐμβαδὸν 50 ἑκταρίων, προσφέρουσα 226 μεγάλας πλινθοκίττους οἰκίας, τετρασφύρους, ἐκάστην μετὰ τὸ κήπου τῆς. Αἱ ὀδοὶ ἔχουν δενδροστοιχίας φυλιῶν καὶ μέγα πάχρον ἐπιτρέπον εἰς τὸν μικρόκοσμον τὰς ἐν τῷ ὀπαίθρῳ παυφῶνται πελωρία οἰκοδομῆ περιλαμβάνουσα ἐστιατορίον, βιβλιοπωλεῖον μετὰ ἀναγνωστηρίον καὶ μίαν ἀπέραντον αἰθουσαν χρησιμοποιουσαν ὀς θέατρον, δῖο ἄλλα μεγάλα οἰκῆματα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἐργατικὰς συγκεντρώσεις.

Διὰ τὰς πτωχότερας τάξεις καὶ διὰ τοὺς ἀγάμους ὀπαρχοῦν ἰδιαίτερα καθιδρύματα ἐπιτρέποντα αὐτοῖς νὰ ζῶσιν εὐθηρότερον, τοῦναντίον δὲ οἱ εὐπόρωτεροι ἀπολατοῦν ὀλων ἐκείνων τῶν συνθηκῶν αἰτίνας δύνανται νὰ παρῶσῶσιν εἰς αὐτοὺς ἀληθῆ ἄνεον. Ὄσον ἀφορᾷ τοὺς ἀναπήρους καὶ τοὺς ἡλπιωμένους ἐργάτας, οἱ Κρούπ ὑπερέβαλον ἑαυτούς. Τὸ Ἄλτεκχφ εἶνε θελκτικῶς διαγελῶσα κόμη κειμένη ἐπὶ τῶν δυτικῶν ὀχθῶν τοῦ Κούφ, ἐκεῖ ζῶσι γρηαῖα ζεύγη τῶν ὀποίων οἱ ἄνδρες δὴνυσαν μακρὰ ἔτη ἐν τῇ ὀπηρεσίᾳ τοῦ μεγάλου ἐργοστασίου. Ἰδιαίτερα ὀσαύτως κατοικία διὰ χήρας ἀνηγέρθησαν περὶ τὰς 125 ἦδη τὸν ἀριθμόν.

Σήμερον 30,000 ἄτομα διαμενοῦν ἐν ταῖς διαφόροις ἀποικίαις Κρούπ.

Τεράστια ἐμπορικὰ ἰδρύθησαν. Κατ' ἀρχὰς τὰ ἐμπορεῖματα ἐπωλοῦντο εἰς τὴν ἀξίαν τῶν, ἀλλὰ κατόπιν διαμαρτυρίων τῶν ἄλλων ἐμπόρων, ἐπεβλήθη ὀμοιομορφος περὶτον τιμοκατάλογος καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ νὰ μὴ κλέπτονται οἱ ἐργάται τὰ κέρδη μεταβιβάζονται εἰς τὰ ταμεῖα ἀλληλοβοηθείας.

Χαῖν ψυχαγωγίας ἰδρύθησαν δύο Καζίνο με αἰθούσας σφαιριστήριον, αὐλὰς διὰ τένις καὶ καφενεῖα. Πολλὰ σχολεῖα ἐκπαιδεύουν τὰ τέκνα τῶν ἐργατῶν καὶ ἰδιαίτερον ἰθνημὸν διδάσκει εἰς δισχιλίας νεανίδας τὸν μέλλοντα ὀβλον τῶν οἰκοκυρῶν.

Ἐπειδὴ τὰ δυνατῆματα, ἐν παρομοίᾳ τέχνῃ εἶνε πολυάριθμα, πρόπτουον νοσοκομεῖον ἀνηγέρθη μεθ' ὀλων τῶν ἱατρικῶν καὶ λοιπῶν τελειοποιήσεων. Ὁ Οἶκος Κρούπ καταβάλλει εἰς ἐργάτην ὀστις ἐπληρωμένο 1500 φράγκα ἐτησίως μετὰ τριακονταετῆ ὀπηρεσίαν συντάξιν 825 φράγκων εἰς ἡ προστίθενται ἄλλα 200 φράγκα παρεχόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνησεως.

Ἄν ἡ ἑλληνικὴ διαρκῶς ἐργασίας ἀποτελεῖ τὴν μεγαλειτέραν μίστιγα καὶ ἀφορμὴν δυσασσεκῶν διὰ τὸν πανταχῶ ὀπορον ἐργάτην, ἐνταῦθα ὀδδὲν τὸ τοιοῦτον συμβαίνει, καθὸτι ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ μέχρι τῆς τελευτῆς του ἔχει ἐξησραλισμένην τὴν θέσιν του.

Ἐν τοσούτῳ ὁ βίος οὗτος δὲν εἶναι τέλειος, διότι ὁ ἐργάτης τοῦ Κρούπ δὲν χαιρέι πολιτικὴν ἐλευθερίαν δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γίνῃ μέλος Συνδικατοῦ, ὅστις δὲ ἐκφράσει σοσιαλιστικὰς ἰδέας ὀφείλει νὰ καταλίπη τὸ ἔργο του Ἔσσαν. Αἱ ἀπεργαίαι κατέστησαν ἀδύνατοι ὡς ἐκ τοῦ φόβου τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ἀπολέσωσι διὰ παντὸς τὰς ἐξηφαλισμένας θέσεις των,

τὴν εὐθυνήν διατροφὴν καὶ τὴν τελικὴν σύνταξιν. Ὁ Γερμανὸς ἐργάτης δέσμιος ὑπὸ ἀληθινῶν «καπίστρι» ὀδηγεῖται σήμερον δίκην ὑποζυγίου εἰς τὴν μάχην. Ἡ Γερμανικὴ στρατιωτικὴ μηχανὴ οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ τὸ φρεσδαλικὸν σύστημα τοῦ Κρούπ ἐφηρμοσμένον ἐπὶ εὐρείας κλίμακος.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΤΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

Πρὸ δύο περίπου ἑτῶν εἰς τὴν «Νέαν Ἡμέραν» ἐδημοσίευσεν σειράν ἄρθρων περὶ τῶν Γεωργικῶν προόδων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Εἰς ἕν ἐξ αὐτῶν ἀνεφέρα συνταγὰς τινὰς χρησίμους διὰ τὴν κατασκευὴν ποικιλοτάτων καὶ γευστικοτάτων γλυκισμάτων ὑπὸ τῶν προγόνων μας. Ὑπὸ τοῦς σημερινούς ὄρους τῆς δυσκόλου ζωῆς καὶ κατόπιν τῆς δυσφορίας τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν γλυκισματοφάγων συμπολιτῶν μας διὰ τὴν στέρησιν τῆς πλουσιωτάτης παρακαταθήκης τῶν ζαχαροπλαστείων νομιζομεν εἰς ἄκρον ἐπίκαιρον ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τὸ ζήτημα αὐτοῦ. Θ' ἀναφέρομεν λεπτομερεῖας τινὰς αἱ ὁποῖαι πολὺ πιθανὸν νὰ χρησιμεύσουσι εἰς τὴν νεωτέραν ζαχαροπλαστικὴν διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ καταλόγου τῶν γλυκισμάτων.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας εἶχον εἰς χρῆσιν παντὸς εἶδους καὶ πάσης ποικιλίας πλακουστὰς ἢ πέμματα. ὧν τὰ κυριώτερα ἀναφερόμεν ὀνομαστὰ διὰ τοὺς προοδευτικούς ζαχαροπλάστας οἱ ὁποῖοι, δημιουργοῦντες τυχὸν γνησίως Ἑλληνικὰ γλυκίσματα θὰ ἠθέλον νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἀρχαῖα ὀνόματα. Εἰς τὰ περὶ πλακουντοποιίας συγγράμματα τῶν ἀρχαίων ἀναφέρονται ὀνόματα γλυκισμάτων ὅπως Ἄμης καὶ Ἀμητίσκος, Πυραμοῦς, Σησαμοῦς, Ἐγγυτος, Ἐνθουκτα, Στερετοῖ, Νεήλατα, Κοτυλίσκος, Φθοῖς καὶ Φθοῖδια, Ἐλίγυτος, Θυρματιδες, Τυροκόσκονον, Ὑποτυριδες, Κοπτοπλακοῦς, Ἐχίγος, Ἐσχαρίτης, Ἴγρια, Τηγανίας, Ἐγκυριδες, Κομνίται καὶ Σταίται κτλ. κτλ.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν πεμματοποιίαν ἢ πλακουντοποιίαν σπουδαιότατον ρόλον ἐπαίξεν ὁ τυρὸς καὶ τὸ μέλι, ἀλλὰ καὶ μήκωνες καὶ σήσαμον καὶ γάλα καὶ κάρνα καὶ ἀμύγδαλα καὶ ἄλευρα καὶ ἔλαιον. Διεκρίνοντο δὲ προσιτώσες διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν λεπτότητα τῆς γεύσεως τὰ Ἀττικὰ πέμματα, ἀλλὰ καὶ οὐχ' ἦσαν ὀνομαστὰ ἦσαν καὶ τὰ κατασκευάσματα τῆς Ρόδου, τῆς Χίου, τῆς Κρήτης, τῆς Σαπύτης καὶ τῆς Λήλου. Εἶνε δὲ περιερίωτος ἡ ἀφορομὴ τῆς κατασκευῆς τῶν γλυκισμάτων τῶν ἀρχαίων. Ἀνάγεται, ὅπως ἄλλως καὶ πάσα ἄλλη βιωτικὴ ἢ κοινωνικὴ, ἢ

τεχνικὴ, ἢ νομικὴ, —ὅπως ἄλλοτε ἀνεπτύξαμεν— ἢ καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωσις αὐτῶν, εἰς τὰς θρησκευτικὰς ροπὰς τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἰδίως τὰς τελετάς, κατὰ τὰς ὁποίας εἰδικῶς ἐθύοντο τοιοῦτοι πλακοῦντες ὀνομαζόμενοι τότε Πέλανοι, ἢ Πόπανα, ἢ Ψαιστὰ ἄνευ τινὸς διακρίσεως σημασίας καὶ οἱ ὁποῖοι συμπεριλαμβάνοντο μεταξὺ τῶν ἀγνῶν θυμάτων, ὅπως ἄλλως καὶ ὁ Πλάτων λέγει «θύματά τε οὐκ ἦν τοῖς Θεοῖς ζῶα, πέλανοι δὲ καὶ μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἀγὰ θύματα».

Τὰ προσιτώσες εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πλακοῦντων ἀνεγνωρίζοντο εἰς τὰς Ἀθήνας οὐχ' ἦσαν καὶ ὁ ἀπτικὸς ἄρτος ἦτον ἐπίσης ὀνομαστὸς καθ' ἃ βεβαίῳ ὁ Ἀρχέστρατος ἀποφαινόμενος ὅτι «τὸν εἰς ἀγορὰν ποιούμενον ἄρτον αἱ κλειναὶ παρέχουσι κάλλιστον βροτοῦς Ἀθῆνας».

Ὅσον ἀφορᾷ ὁμως τὴν Ἀθηναϊκὴν πεμματοποιίαν συντελεῖ εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῆς τοῦ Ἀττικῶν μέλι τὸ περιφίημον καὶ σήμερον Ὑμητίων μέλι, τὸ ὁποῖον ἐξηχομιοποιεῖτο καὶ ἐφθὸν ἢ ἡψημένον, καὶ ἄνευ τοῦ ὁποῖου γλυκίσμα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦτο κατὰ τι ἀδύνατον καὶ ἀκατάληπτον.

Ἐπανορθώμεθα εἰς τὰς συνταγὰς. Ὁ εφθοῖς, ἐπὶ παραδείγματι κατασκευάζεται οὕτως. Ἐτυρὸν ἐκπιέσας τριβεῖ καὶ ἐμβαλὸν εἰς κόσκινον χάλειον διήθειν εἰς ἐπιβάλε μέλι καὶ σιλίγγεως ἡμίμην καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν». Τὸ Ἐτυροκόσκονον οὕτως: Ἐτυρὸν ἐκπιέσας καλῶς, θές εἰς ἄγγος, εἶπ' ἄνω κόσκινον χαλοῦν ἐπιθεις δίγαγε τὸν τυρὸν ὅταν δὲ μέλλῃς προσφέρειν, βάλε μέλιτος αὐτῶρος ἐπάνω».

Αἱ δὲ «Ὑποτυριδες» οὕτως: «Εἰς γάλα βαλὼν μέλι ἐκπιέσον καὶ βάλε εἰς σκευὸς καὶ ἔα παγῆναι ἕαν δὲ σοι παρῆ κοσκίνα μικρὰ, ἐπιβάλε εἰς αὐτὰ τὸ σκευὸς καὶ ἔα ἐκρεῖν τὸν ὄρον καὶ ὅταν σοι δόξῃ πεπηγμένα, ἄρας τὸ σκευὸς μεταβάλε εἰς ἀργύρομα καὶ ἔσται ἡ ὄμης ἄνωθεν, ἕαν δὲ μὴ ἢ κοσκίνα, φλαβιλλοῖς καινοῖς χρῶ, ἐν οἷς τὸ πῦρ ριπίζεται τὴν γὰρ αὐτὴν ποιεῖ χρεῖαν».

Ὁ δὲ κοπτοπλακοῦς οὕτω «κάψα θάσια καὶ πογνικὰ καὶ ἀμύγδαλα ἐπι δὲ μήκωνα, ὄν φρούζας θερρά-

πευσον καλῶς καὶ εἰς θειάν καθαράν τρίψον ἐπιμελῶς συμμίξας τε τὴν ὀπόρον μᾶζον μέλιτι ἡμημένῳ καὶ ἔλαιον λαγάνια δύο, καὶ ἐν θές ὑποκάτω. καὶ τὸ ἄλλο ἐπάνω, ἵνα τὸ μέλιαν εἰς μέσον γένηται, εὐ ρυθμισόν ἐ αὐτό». Ἀρκοῦν διὰ τοὺς νοήμονας Ἑλληνας ζαχαροπλάστας τὰ ὀλίγα αὐτὰ. Θα ἦτο δὲ εὐχρῆς ἔργον ἂν εἶδιδετο ἢ δέουσα προσοχὴ καὶ ἐπιφύλαξιν

κεκαυκευμένα πέμματα διὰ τυροῦ, μύκωνος κτλ. καὶ ἐκαλούμεθα εἰς τὴν πανθοσίαν ἐνὸς τετυρωμένου πλακοῦντος ἢ σησαμίδων μετὰ καρύων θασίων καὶ Ποντικῶν καὶ ἀμυγδαλῶν ἐνερ' ὀνεπαγγεταί μέλι γευστικόν, μέλι Ὑμητίων.

M.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1916

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

1 Δεκεμβρίου.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας κ. Σοννίνο προέβη εἰς τὴν Ἰταλικὴν Βουλὴν εἰς δηλώσεις διὰ τὰς ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας προτάσεις περὶ εἰρήνης.

2 Δεκεμβρίου.—Οἱ Γερμανοὶ διεβήσαν τὸν ποταμὸν Χαλομπίσκον ἐν Ρουμανίᾳ καὶ προσελάνουσι συνεχῶς πρὸς τὸ Γαλλικόν—Φοσκάν.

3 Δεκεμβρίου.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας κ. Προκόφσκυ προέβη εἰς δηλώσεις περὶ εἰρήνης ἐν Συνεδρίῳ τῆς Δούμας.—Τὸ Γαλλικὸν Ὑπουργεῖον μεταρρυθμίσθη.

4 Δεκεμβρίου.—Ὁ Πρόεδρος οὐδέπω καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συνετήρησαν ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς εἰρήνης.—Οἱ Ρώσοι καὶ οἱ Ρουμᾶνοι ὑποχωροῦν εἰς Δουβροῦτσάν.

5 Δεκεμβρίου.—Διεδόθη ὅτι ἀνεκτάλαθον τὸ Μονακῆτρον οἱ Γερμανοδούλγαροι.

6 Δεκεμβρίου.—Νέαι συμβαταὶ δηλώσεις τοῦ κ. Σοννίνο εἰς τὴν Ἰταλικὴν Βουλὴν.

7 Δεκεμβρίου.—Οἱ Γερμανοὶ ἀποκρούουσι τὰς Ρωσο-Ρουμανικὰς ἐπιθέσεις καὶ προσελάνουσι ταχέως πρὸς τὴν γραμμὴν Γαλλεσίον—Φοσκάν.

8 Δεκεμβρίου.—Ὁ Πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπέδωκεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας τὴν νόταν μετὰ τὰς γερμανικὰς προτάσεις περὶ εἰρήνης.

9 Δεκεμβρίου.—Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λούδ Γκόρτζ καὶ ὁ τίσις κ. Ἀσκουῆθ προέβησαν εἰς δηλώσεις περὶ εἰρήνης ζητοῦντες ἔγγυθεις εἰς τὸ μέλλον.

10 Δεκεμβρίου.—Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Οὐέλσον ἀπήντησεν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἐμπολέμων νόταν ὑποδεικνύων εἰς αὐτὰς ὅπως καταστήσουσι γνωστὸν τὸν σκοπὸν τοῦ πολέμου.

11 Δεκεμβρίου.—Ἀπασα ἡ Δουβροῦτσά εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τῶν Γερμανοαυστριακῶν.

12 Δεκεμβρίου.—Οἱ Γερμανοὶ κατέλαθον μετὰ τὴν Ντουλίτσαν, τὴν Ἰζακσίαν.

13 Δεκεμβρίου.—Ἡ Ἑλβετία ἐπίσης ἀπήντησεν πρὸς τοὺς ἐμπολέμους διακοίνουσαν περὶ τῆς εἰρήνης.

14 Δεκεμβρίου.—Ἀναγγέλλονται στρατιωτικαὶ μεταβολαὶ εἰς Γαλλίαν.—Ὁ Ζέρφ προάγεται εἰς τὸ ἀξιωματικὸν Στρατάρχου τῆς Γαλλίας.

15 Δεκεμβρίου.—Οἱ Γερμανοὶ κατέλαθον τὸ Ρουμανικὸν Σερέ.—Συνήλθεν εἰς Παρισίους τὸ συνέδριον τῶν Ἐσλαβιστῶν εἰς ὑπερστέτησαν οἱ κ. κ. Βανδερβέλ καὶ Ἄνδερσον. Ἐτινίσθη ἡ ἀνάγκη νὰ θριαμβεύσῃ τὸ δικαίον καὶ ὁ πολιτισμὸς.

16 Δεκεμβρίου.—Οἱ Γερμανοὶ προσελάνουσι πρὸς Δουβρὸν τοῦ Ρουμανικοῦ Σερέ.

17 Δεκεμβρίου.—Διετάχθησαν οἱ ἀπανταχοῦ Πρεσβευταὶ Δανίας, Νορβηγίας, καὶ Σουηδίας νὰ ἐπιδώσουσι διακοινώσεις εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἐμπολέμων κρατῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν περὶ εἰρήνης προσπαθειῶν.

18 Δεκεμβρίου.—Ἐπεδόθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσιν ἡ διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων διὰ τοῦ Κόμητος κ. Μποσδάρη πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας.

19 Δεκεμβρίου.—Ἐπεδόθη ἡ ἀπάντησις τῆς Ἰντάντ πρὸς τὸν Πρεσβευτὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὰς περὶ εἰρήνης γερμανικὰς προτάσεις.

20 Δεκεμβρίου.—Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἀναβάλλει ἐπ' ἀόριστον τὰς ἐργασίας τῆς.

21 Δεκεμβρίου.—Ἐλλείπουσιν γαιθέρηκες εἰς Ἀγγλίαν καὶ Ἰταλίαν.

22 Δεκεμβρίου.—Οἱ Γερμανοὶ τορπιλλίζοντες βυθίζουσι ἄρθρα τὰ ἐχθρικά των πλοία.

23 Δεκεμβρίου.—Διεδόθη ὅτι ἀνεκρήρυχθη ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἡ θέρσις Ἡπειροῦς Ἡγεμονία ὑπὸ τὴν Ἰταλικὴν προστασίαν !!

24 Δεκεμβρίου.—Ἡ Δουβροῦτσά ἐξεκένωθη τελείως ἀπὸ Ρωσῶν ἢ Ρουμάνων στρατιωτῶν.

25 Δεκεμβρίου.—Αἱ ἐπιτυχίαι τῶν Γερμανῶν συνεχίζονται εἰς τὸ Σερέ.

26 Δεκεμβρίου.—Ἐλήξαν αἱ ἐργασίαι τῆς συνδικακί-φωσ τῆς Ρώμης μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν νίκην.—Ἐπεδόθη τηλεγραφοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν 11 τῆς νυκτός.

27 Δεκεμβρίου.—Θέμα τῆς Συνδικακίφωσ τῆς Ρώμης ἦτο ἡ προσεχὴς ἐπίθεσις τῶν συμμαχικῶν στρατῶν καὶ ὁ ἀνεφοδισμὸς τῶν.—Ἡ Ἑλλὰς ἀποδέχεται τοὺς ὄρους τοῦ τηλεγραφοῦ.

28 Δεκεμβρίου.—Νέαι μεταβολαὶ εἰς τὴν Ρωσικὴν Κυβερνήσιν.—Πρωθυπουργὸς διορίσθη ὁ Πρίγκηψ Καλίτζκυ.

29 Δεκεμβρίου.—Κατέληθησαν τὰ Κῶθηρα ὑπὸ τῶν ἐπανακατατῶν.—Εἰς τὴν συνδικακίφωσ τῆς Ρώμης κατὰ δηλώσεις τοῦ Γαλλοῦ Ὑπουργοῦ ἐξωμολόγησαν αἱ ριζικαὶ διαφοραὶ γνωμῶν μεταξὺ τῶν Συμμάχων.

30 Δεκεμβρίου.—Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἐτήλε γράφην πρὸς τὸν Πρεσβερὸν τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας κ. Οὐέλσον ἐκφάραξεν τὰς συμπαθείας του διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης προσπαθείας του.

31 Δεκεμβρίου.—Ὁ Καίζερ ἀπήντησεν διαγγέλλων πρὸς τὸν Γερμανικὸν λαὸν διὰ τῆς ἀπορρίψιν τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῆς Γερμανίας.

— Τους ήθοποιούς.
 — Τα θέατρα έκλεισαν, αί καλλιτεχνικά περιουδαίει εις τας Έπαρχίας άνεστάλησαν.
 — Διά τας πίσεις της Άνάκτι απηρθόθη ή Έσρά Σύνοδος της Έλλάδος προς την όμόδοσον Ρωσικήν Έσράν Σύνοδον και τον Άρχιεπίσκοπον της Καναβαργίας ως Άρχηγόν της επισήμου Άγγλικανικής Έκκλησίας.
 — Έπί της προτελευταίας διακαιονώσεως της Νότας της μη έχουσης χαρακτήρα τελεσιγραφικών ο Βασιλεύς έξήγησε τας γνώμας τ. κ. κ. πρώην Προηγουμένων και του κ. Δημητρακοπούλου.
 — Έν πλήρει όμοφωνία άπεράνθησαν ότι δέν πρέπει να γίνη δεκτή.
 — Η ήμερησία μερίς της κατ' άτομον διανομής του άρτου όρίσθη διά δελτίων άρχικώς μέν εις 100 δράμα μετ' έλαχίστας δέ ήμέρας ήλαττώθη εις 75.
 — Προηγουμένως μάχη όμηρικα συνήγαγον πρό έκάστου φούρνου διά την έξασφάλισιν ενός άρτου.
 — Τας πρώτας ήμέρας ο μετά κριθς άρτος ήτο άθλιέστατος εσχάτως όμως έβελτιώθη και είναι άνεκτός.
 — Διά πολλούς τόν μισθόν φουρά εινε κατ' περισσώτερον. Είναι άκατητόν.
 — Εύρεθη εις τόν Άϊσσόν όπισθεν του Κεντρικού Γυμναστηρίου θαμνίσαιον ψηφιδωτόν του άρχαίου Ναού.
 — Τα εύρηματα έπεσκέφθη και ή Α. Μ. ο Βασιλεύς.
 — Την έπομένην της έπίδοσεως του τελευταίου τελεσιγράφου και μετά την έπιβεβαίωσιν της φήμης ότι οί όροι του έγέγοντο δεκτοί υπό του Συμβουλίου του Στέμματος ο Δαός συνήλθεν αύθορήτως εις διαδήλωσιν και κατηνύθη εις τήν Άνάκτορα.
 — Η Α. Μ. ο Βασιλεύς εις έπιτροπήν παρουσιασθεισαν πρό Αυτού ήξίωσον ήσυχία δηλώσας ότι άγρουπει επί των συμπερόντων της πατρίδος.
 — Ο Δαός έσπευσε να συμμορφωθή προς την έντολήν Του.
 — Υπενθιμίωμεν τόν κατόστημα της Κας Έδογγελίας Μπουλιόκου. Αί κομψαί Άθηναίαι ένθουσιασμέναι με τόν καλλιτεχνικό γνωστό τόν Καπέλλον της Κας Μπουλιόκου έσκαλομήθον να κατοκλήζον τόν κατόστημά της. Όδός Έρμου αρ. 10.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο *Όδηγός της Ελλάδος*.— Άκαταπόνητος, άληθής Άτλας της έξυτηρηθήσεως των γενικωτέρων συμπερόντων του έμπορίου, της βιομηχανίας και της κοινωνίας ο κ. Ν. Έγγίσης έξέδωκε τόν «*Όδηγόν του*», (Έτος Β', Τόμος Ε', έτος 1916). Πληρέστερος, σαφέστερος, εύχρηστότερος όλονέν καθιστάμενος ο πολύτιμος αυτός «*Όδηγός*» άποβαίνει άπαραίτητον έφόδιον κάθε γραφείου, κάθε οικογενείας που αισθάνεται την ανάγκην μιιάς ζωής ένεργητικότητας και περισσώτερον κοσμητής.

Η *Φιλολογική Κυψέλη*.— Μετά την *Άγκυραν*, τόν *Όικον Φέξη*, την Έταιρείαν τας «*Έργα*», νέα έκδοτική Έταιρεία είδεν έσχάτως τόν φώ. Η «*Φιλολογική Κυψέλη*» έργαζομένη με πολλήν εύσυνειδησίαν και έλεγκτικότητα έξέδωκε μέχρι τούδε τας έξής νεώτατα έργα. Τό «*Πράσινο Ραβδί*», του Τολστόη, την *Υβέρ*, του Γκν δέ Μωισάων, τας *Λευκάς Νύκτας*, του

Δουστογιέφσκη και της «*Κουρασμένες ψυχής*», του Άνδρέα Μαρκέλλου. Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι τόν πλούσιον εύτυχώς έλληνικόν άναγνωστικόν κοινόν θα προσφύγη εις τας εύχρημα προϊόντα της Φιλολογικής Κυψέλης μετά προθύμου εμπιστοσύνης, άμείβον οίτω τας θυσίας της και ίκανοποιούν τας εύγενείς και φιλοτιμους προσπάθειάς της νέας εύέλκιδος έκδοτικής Έταιρείας.

Οί έπιθυμούντες να έγγραφώσι συνδρομηταί άπειθύνονται εις τας γραφεία της Έταιρείας *Όδός Έδουάρδου Δω 9*.

Διά βιβλία αξίας δρ. 45 με μηνιαίας δόσεις δρ. 2.25.

Διά βιβλία αξίας δρ. 90 με μηνιαίας δόσεις δρ. 4.25.

Τα *Έργα*.— Έξεδόθη ή *Έλένη* της Σπάρτης του Βεράρον κατ' μετάφρασιν του κ. Παλαμά.

Η έλεγκτικότης της έκδόσεως εινε χαρακτηριστικόν του έκδοτικού αυτού Όίκου υπό την διεύθυνσιν του κ. Ποριώτου ο οποίος όλονέν κατατά έδαφος έν τη έκτιμήσει των πολυπληθών άναγνωστών των έργων του.

Ημερολόγιον της Τσέπης. Παρά του Τυπογραφείου των Άδελφών Μιλιάζουδάκη έξεδόθη κομψότατον και χρησιμότατον τό *Ημερολόγιον της Τσέπης* του 1917. Η *Έλληνική Έπιθεώρησις* τό συνιστά θεομιώς πρός όλους τούς άναγνώστας της.

«*Έρνάνης*».— Από τας λυρικά έργα του Βίκτωρος Ουγκώ, τόν όποιον οί κριτικοί όλου του κόσμου άναγνωρίζουν ως πατέρα της Γαλλικής Φιλολογίας, τό τελειότερον και περιθιθέστερον, άναμφιβόλως, είναι ο «*Έρνάνης*». Τού άθανάτου αυτού έργου, τό όποιον συνεκίνησε και συγκινεί όλοκλήρους γενεάς, πλήρη και έπιμελημένην έκδοσιν μας παρέχει ή Άγκυρα εις την Λογοτεχνικήν της Βιβλιοθήκην. Άν χρειάζεται και άλλο συστατικόν διά την έλεγκτήν αυτήν έκδοσιν προσθέτομεν ότι την νέαν μετάφρασιν έκαλλιτέχνησε εις ώραίους στίχους ο γλυκός ποιητής κ. Ι. Πολέμης.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Είς τό ποίημα «*Κύματα*» παρελήφθη εκ τυπογραφικής άβλεψίας έν όλόκληρον τρίστιχον, τό όποιον δημοσιεύομεν σήμερα καθώς και τό πρό αυτού τρίστιχον.

Μούπε, στά παλάτια μου
 έλα τήν άρά,
 είναι μιλά χαρά.

Όχι, όχι είπα της,
 μέινε μου σιμά,
 είναι πεζό καλά.

KENTRICKON
 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ

LOURENCO MARQUÉS

ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
 (ΕΠΙΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛ)

Συνιστώμεν ΘΕΡΜΩΣ και ιδίως εις τούς συμπατριώτας μας τό

KENTRICKON ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Είνε τό καλλίτερον ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ Ξενοδοχείον της πόλεως.

Είς θέσιν κεντρικωτάτην μόλις απέχον τρία λεπτά εκ του Σταθμού και της προκυμαίας.

Θερμά και ψυχρά Λουτρά. Οικογενειακή περιποίησης. Ηλεκτροφώτιστον. Κουζίνα Γαλλική.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 114

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

«*Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ*» τό συνιστά ιδιαιτέρως.

Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

1 — ΤΣΑΜΑΛΟΥ — 1 Ώραι επισκέψεως 3-5 μ. μ.

Ι. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ, ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Επί 13 ετη εν Βερολίω εκπαιδευθείς. Υφηγητής επί τριετίαν εν τῷ Πανεπιστημίῳ Βερολίου. Συνεργάτης τοῦ Γυναικολογικοῦ Περιοδικοῦ Βερολίου. Διευθυντής τῆς Γυναικολογικῆς Κλινικῆς Πανεπιστημίου Βερολίου ἐπὶ πενταετίαν.

8-11 π. μ. — 3-6 μ. μ.

ΑΘΗΝΑΙ, ΖΗΝΩΝΟΣ 6 Α

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓ. ΕΠΟΧΗ
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ)

Τὸ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ἐν Ἑλλάδι συνεργατικὸν ἴδρυμα.

Τὸ διαδέχον τὰ μεγαλειότερα ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ καὶ τὴν ἀγαθὴ καὶ πολυπληθεστάτην πελατεσίαν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΤΑΙ ἅπαντα τὰ εἶδη εἰς τὰς ἀρίστιας ποιότητας καὶ πωλεῖ αὐτὰ εἰς τὰς μικροτέρας τιμὰς.

Ἀποκλειστικὸς ὁκοπὸς τοῦ δὲν εἶναι τὸ κέρδος ἀλλὰ ἡ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ τῶν ἀναγκῶν τῶν μετόχων αὐτοῦ.

Συνεπὸς ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ καὶ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ χαρακτηρίζουσι αὐτὸ.

Εὐόμοι τις ἐν αὐτῷ ὅτι θελήσῃ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ — ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ εἶδη — Πόλοι Γυναικείων — Υποδήματα κ.λπ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΔΑΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὸ δοξασιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων
Ἰδρυθὲν τῷ 1870

Μεγάλη ἀποθήκη χάρτου Ἐφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος. Μεγάλη ἀποθήκη εἰδῶν γραφικῆς ὅλης πάσης προελεύσεως.

Ἀγροκίνητα Ἐργοστάσια Κατασκευῶν, Φακέλλων καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνον ἐκτρέχει ἐν Ἑλλάδι ἐπιστολικῶν δελεστηρίων. Δεχταὶ ἀπ' ἀγγελίας ἐπιτελούμενα ταχυτάτα. Ἐξεδόθησαν ὡς κριτῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀγροκίνητων Τοπογραφίων μετ' 10 πιστήρια διὰ μικρὰς ἐπιμελημένους ἐργασίας (Travaux de penille) ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακαταθήκη φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χάρτου διαφόρων προελεύσεων. Μόνον ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Impérial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΟΣ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Μηχανοθεραπείας καὶ ψυχοθεραπείας

ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑΙ, παθήσεις στομάχου καὶ ἐντέρον, Ἀσκοιλίτης, ἀναμία, ἀρθρίτις, κεφαλαλγία, δυσκοσμία, Παχυσαρξία, ψαμίσεις, προστατίτις καὶ ἄλλα χρόνια νοσήματα. ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ διὰ νέας ὅλης μεθόδου εἰς τὸ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ Μηχανοθεραπείας καὶ Ψυχοθεραπείας τοῦ ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ σπουδάζοντος

ΔΟΥΛΟΒΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΠΑ

Μηχανοθεραπευτὸς

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Α. Πεταλά

Πλατεία Κένυγγος

6-Ὁδὸς Τζωφτῆ-6

ΚΟΝΙΑΚ
ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΘ. ΠΟΥΡΗ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐὰν αἱ Ἀθήναι δύνανται νὰ υπερηφανεῖνται διὰ τὰς τελευταίας σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους τῶν, μία ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶναι καὶ τὸ μέγα αὐτὸ κατάστημα εἰς τὸ ὅποιον συνεκεντρώθη πλοῦσία ἐπιπλοῦσις, ἀπαστρέπτουσα καθαριότητα, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία ὧλων τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Τὰ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ τῶν κατέστησαν ὄνμαστὰ, ἔλα δὲ τὰ εἶδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἀφθονα, εὐθιγὰ καὶ μὲ ὄλικα ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὧλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὧλων τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουν θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζου ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνουσι καὶ ἀκόμη δικαιώτερον οἱ συνάχζοντες εἰς θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικὸν τῶν ἢ τὸ παχυμένον γάλα τῶν, ἢ τὴν ἀβρὰν κρέμαν τῶν εἰς τὰς πολυτελεῖς ἀλλοῦσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑ Δρ. 60.000.000

ΕΣΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκτελεῖ προσφορὰς ἐπιτοκίων γραμματίων καὶ εἰσπραξίας τοιούτων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ ἕνα νομίσματα καὶ χαρτῶν ὀμίσματα.

Ἐξιδίει πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀναταξοῦ ἀποστολῶν χρηματικῶν ποσῶν διὰ τηλεγραφικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐντολῶν.

Ἀνοίγει πιστώσεις ἐπὶ φορητοῦ.

Δέχεται τίτλους πρὸς φιλίαν εἰσπράττει τοκομερίδια καὶ πληρωμένους εἰς τὸ ἄριον τίτλους ἔκτελεῖ χρηματικὰς ἐντολάς δέχεται ἀνεξόδως ἐγγράφας εἰς νέας ἐκδόσεις καὶ ἐν γένει ἐκτελεῖ πάσαν ἐπὶ τίτλων ἐργασίαν: ἀνταλλάγματα, εἰσπράξεις ὁσῶν ἀσφαλείας κατὰ τῆς εἰς τὸ ἄριον κληρώσεως κ.λπ.

Χορηγεῖ δάνεια ἐπὶ τίτλων.

Ἀνοίγει τρέγγοντα λογαριαμοὺς καὶ δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις: ὄψεως ἐπὶ τόκῳ 3% ἐτησίως καὶ ἐπὶ προθεσμίας πρὸς 3 1/2% ἐτησίως διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ 6μηνος, πρὸς 4% διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ 1 ἔτους καὶ 5% διὰ τὰς μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα ἀποδοτέας. (Αὐτὰ καταθέσεις ὄψεως εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνου ἀποδοτέας εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τῆς αὐτῆς πόλεως πληρώνει πρὸς τὸ παρὸν ἑξαμηνίως τόκον 4% ἐτησίως). Ἐχει εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμειηρίου ἐπὶ τόκῳ 4% ἐτησίως.

Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους ναυτιλιακὰς ἐργασίας: ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λογαριασμῶν πλοιοκτητῶν ἢ φορητῶν πωλήσεως καὶ ἀγορῆς ἀτμοπλοίων ἀσφαλείας ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ἐναντίον παντὸς κινδύνου (θαλάσσης καὶ πολέμου), ἐπιφορμημάτων, τίτλων εἰσπράξεως ἀβραίων ἀνθρακίσις πλοίων, κ.λπ. κ.λπ.

Ἐχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ πάντας τοὺς ἐπιδημητοὺς θροῦς ἀσφαλείας, ὑπηρεσίαν ἐνοικίασεως σιδηρῶν διαμερισμάτων ἐν τῷ θαλασσογραφικῷ τῆς ἐπὶ ἐνοικίῳ ἀπὸ Δρχ. 30—ἐτησίως καὶ ἀνω. Εἰδικὴ κλείς παραδίδεται εἰς ἕκαστον πελάτην δι' ἧς οὗτος καὶ μόνος δύναιται ν' ἀνοίξῃ τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν διαμέρισμα.

Υποκαταστήματα:

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλῃ, Ἰωαννίνοις, Χίῳ, Πάτραις, Σόρῳ, Καλάμαις, Τριπλίτῃ, Βόλῳ, Λαρίσση, Χανίοις, Ἡρακλεῖῳ Ρεθύμνῳ καὶ Σάμῳ (λίμνη Βαθέως).

Προσωρινὰ Πρακτορεῖα: ἐν ΔΗΜΝῳ (Κάστρον) καὶ ΚΕΡΚΥΡΑ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κων. πόλει. (Υποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπόλλ). Σμύρνη.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Καῖρῳ.

ΕΝ ΑΝΟΝΑΙΝῳ: (No 22 Fenchurch Street).

ΕΝ ΑΙΜΕΣῳ (Κόπρου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Δ. Στεφάνου (Ἀντιπρόεδρος), Ἰάκωβος Μπονιέ (ἐντεταλμένος Σύμβουλος), Ἰω. Ἀθηνογένης, Κ. Βερούγκ, Α. Ζαφίρης, Σ. Εὐγενίδης, Π. Καραπάνος, Βαρόνος δὲ Νεφλίξ, Ἐμμ. Ροδοκανάνης Μ. Δάσκαρης καὶ Σ. Φούντης.

Γενικὸς Διευθυντής
Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διευθύνουσι τηλεγραφικῇ
ΑΘΗΝΑ-ΚΗΝ-ΑΤΗΝΟCΙΕC

